

Universitätsbibliothek Wuppertal

Q. Aureli[i] Symmachi V.C.P.V. Et Cos. Ord. Epistolarvm Ad Diversos Libri X.

Symmachus, Quintus Aurelius

Neapoli Nemetvm, MD CXVII

Electa Symmachiana

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1363)

ELECTA SYM- MACHIANA.

A

ACTIONVM. NEGOTIO- RVM. FACTORYM.

APTIVS est negotijs intimandis viva
vocis indicium. *Lib. 3. Ep. 31.*

ACTIONES continuæ vigent. Non eo-
dem motu flumina de stagno ser-
punt: & de fonte properant. Omne
quod in cursu est, viget. Continuatio experien-
tiæ vires suas renovat. 7. 60.

Magnis negotijs itidem ut magnis Comœdijs ede-
cumati apponuntur actores. 10. 2.

ADMONITIONVM. MONITIONVM.

*Correctionum. Objurgationum. Repre-
hensionum.*

Memorem monere ineptum. *Lib. 2. Ep. 53. Sic Plaut.*

*Cap. 2. 3. v. 36. Quæ memini, mora mera est mone-
rier.* (44.

Redundantis est operæ, memorem commonere. 6.

ÆDIVM. ÆDIFICIORVM. DOMVS.

Forum. Ostij.

Actas, sive senectus etiam attribuitur ædibus. *Lib. 1.*

Ep. 10. Animus est amoliri senectutem. Cassiodorus

Lib. 1. Var. cap. 25. *Vt antiqui Principes nobis moribus debeant suas laudes, quorum fabricis dedimus longinquam iuventutem: ut pristina novitate reluceant, quæ veteriosa jam fuerant senectute fuscata.* Mamerianus Paneg. *Urbium mania renovata ab Imperatoribus duerunt iuventutem.* Sic in iure civili ornamenta marmorum ac decora marmorum sentire senium temporis legimus. Vide Iureti Notas ad Sym. dict. locum.

In ædibus honor marmoris splendebat: conclavia crustis tegebantur ditioribus. *Lib. 1. Ep. 12.* Censorum notio fuit, spectare opere, quæ locassent. *l. 12.*

Par sumtus est, semel solida collocare: & sæpe intergrare cadentia. *6. 70.*

ÆGRITVDINIS. ÆRVMNARVM.

Miseria. Infortunij Calamitatis. Tristitia. Afflictionum. Maroris Ægrimonia.

Amara condicienda nonnunquam læto nuncio. *2. 18.*

Solet ægritudines animi ratio mitigare. *3. 6.*

Longinquitas temporis etiam dolores mitigare solent. *Ibidem.* Fors fuit, an dies longa quandoque haberet laxatum dolorem: siquidem malis omnibus finis de tempore venit. *Stuporem diuturnitas facit.*

Multitudo miseriarum patientiam quandoque malorum inducit. *3. 5.*

Exempla miseriarum etiam solatio esse solent. *3. 6.* Pericles amissis recens liberis, venit in Curiam: sed patriæ causa cogebat. Anaxagoram Philosophum gravis de filio nuncius à disputationibus non retraxit: sed Philosophiæ deferebat calamitatis suæ negligentiam. M. Horatius morte pigneris cognita, cadaver iussit efferri: sed hac constantiâ esse debuit, qui Capitolium dedicabat.

Amor lucis à naturâ datus, fulcit infirmitatem doloris. *3. 6.*

- Fas non finit, læta officia obire lugentes. 3. 21.
- Est familiare virtuti, delinimenta exercitij sensibus admovere. Nam & Achillem vatum maximus refert, ægri animi curas fidibus resolvisse. 3. 74.
- Quædam speciosa nominibus, usu & experiundo plurimum nocent. 5. 9.
- An quisquam tam duro ingenio natus est, ut multorum curis doloris vacuus intersit? 5. 12.
- Imitanda non sunt, quæ doleas. 5. 13.
- Vt ex longâ maris iactatione stabilis gressus serò reparatur: sic tempore opus est, ut tanti mali decessio locum faciat voluptati. 6. 77.
- Multi in malis constituti opinantur Deos nihil curare: *A quâ opinione dissentit Symmachus.* 8. 6.
- Illâ adversa, quæ cum plurimis perferimus, more humani ingenij habent aliquod de societate solatium. 8. 27.
- Amici casus nos admodum percellit, Interea à funestis cogitationibus redeundam est in officia viventium. 8. 28.
- Est familiare mœrentibus, animi curas migratione discutere. 9. 69.
- Breves sunt doloris induciæ, & mox in miseris cogitationes recurrunt dissimulata paululum mala. 9. 78.
- Turpe atque impetibile est, attonito animo, & fronte mæstâ lætos adire conventus. Accepto namque vulnere miseros nos esse, dissimulare non possumus. 9. 123.
- Luctus & dolor ob casus amicorum patienter ferendus. 9. 123.
- In rebus dubijs una est salubritatis via, ut divina quæque vel proxima Deo consultaatur. 10. 39.

AFFINITATIS Vide AMICITIÆ.

AGRICVLTVRÆ. AGRICOLARVM
*Rusticorum. Villicorum. Rei-Rustica. A-
 gorum. Prædiorum. Villarum.*

Solemne fuit veteribus ruri vitam reliquam degere,
 postquam munia Reip. diu obijissent. 1. 2. In
*Carminè Verini: Quod vitam innocuis tenuisti le-
 tus in arvis.*

Sterilis annus ne semina quidem terris cōmissa red-
 dere solet. 2. 52.

Ruri ani mi causâ versabantur. 5. 68.

Catonēs atque Atilios æmulare: quos vomis & stiva
 ad Consulares misit secures. 7. 15.

Rure delectabantur: ubi arbores, cupressi, fontes:
 & situs, præsertim montanus. 7. 31.

Præsentia domini colit agrum. 7. 66.

Crudam senectutem fovebant rusticatione, ducendis
 vitibus, aut arboribus inferendis. 8. 69.

Rusticus olet rætras herbas. 4. 18.

AMICITIÆ. AMICORVM. COMMEN-
 dationis. Consuetudinis. Conversationis. Familiaritatis.
*Favoris. Gratia. Benevolentia. Affinitatis Sodalitatis. Cognationū. Vide etiam Epistola-
 rum. Et Laudis.*

Prudentis est videre, quo cum versetur: præsertim eo-
 rum, qui in publico munere versantur. 1. 3. *Oppidū
 carimus, ne sobriam solitudinem nostram sodalitas ple-
 beia fuscaret.*

Amici veri & die & nocte parati sunt ad officia præ-
 standā. Docet id exemplo Aufoni Synmachus 1.
 23. ex Comico: *Quam vellem etiam noctu amicis o-
 peram mos esset dari!*

Mollis est animus diligentis amici, atque ad omnem
 sensum doloris argutus: eoque impatienter fert si-
 lentium amici. Si negligentius tractes, citò mar-
 cet, ut rosa: si diutius teneas, livet ut lilia. 1. 34.

Amor fiduciam nutrit. 1. 37

Quid

Quid tam liberum, quàm amicitia? Eoque non succensendum amicis, si forte indignentur. Negotijs plerumque apposita est expostulatio sine labe concordia. I. 37.

Castâ fide sunt amici, qui jugiter blandiuntur. *Ibid.*
Ita usu comparatum est, ut amicitia benè locata experiendo quotidie probetur. I. 42.

Benignitas superioris, nisi cultu teneatur, amittitur.
I. 46.

Amantium judicata veniunt in suspicionem gratiæ.
Nam ubi certa est amicitia, ibi fides laudis incertior. I. 52.

Incogniti & alieni commendatione longiori opus habent: non item amici & noti. I. 63. & 94. *Vide paulo post similes sententias Symmachi.*

Vbi amoris rudimenta præventa sunt, secundæ gratiæ locus est, ut augmenta poscantur. I. 66.

Amicorum desiderijs operam non negamus, dum iusta credimus, quæ petuntur. I. 72.

Quoties viris militiæ notis testimonia deferuntur, decet operam verborum facere compendij: quia nihil negotium est rebus cognitum immorari. I. 75.

In amicitijs non fortunarum habendus est delectus, sed meritorum. I. 60.

Amicorum orata curare bonæ frugis officium est, præcipuè si non refragetur æquitas postulatis. I. 77.

Fit sæpe, ut iudicij severitatem frangat affectio, & amicorum facta, dictaque eâ indulgentiâ censeamus, quâ plerumque singuli etiam vitia nostra diligimus. I. 78.

Sola officia scriptorum ad amicos nullum faciunt de assiduitate fastidium. I. 82.

Amici impatienter ferunt silentium: quod genus querelæ amantibus familiare est. I. 82.

Amicitia citò sanatur officio. I. 91.

Dulce certamen est familiaris officij. I. 92.

Inertiæ quoddam colludium est, semper æquâ lance

cenferi: ideò que amicus amicum studijs & officijs
debet superare. 1. 92.

Qui commendationem amici promoret, suæ fama
quoque consulit. 1. 93.

Bonæ & exploratæ amicitia, vel si cesset officium, sa-
tis turæ æstimationes sunt. 1. 95 (silentij. 1. 95.

Longè diversa conditio est fortuiti, quàm affectati
Videtur injuriam flagitare officia, quæ sponte reli-
giosus animus pollicetur. 1. 97.

Amicitia usæ credita, & expensa documentis, à pe-
riculo suspicionis aliena est. 1. 98 (ratio. 1. 99,

Quid religio (h. e. amicitia) ubi agit, desideratur o-
Instaurant dolorem fera solatia: & ideò amici mu-
rum silentium præstare suis calamitatibus debent
ne fortunæ vulnera, quæ cicatricem processu tem-
poris ducunt, intempestivè contractata crude-
scant. 1. 100. (bus induamus? 1. 101.

Qui fieri potest, ut os unum contrarijs affectioni-
Fratrurn (& Amicorum) negotia velle cognoscere,
pia & honesta curatio est. 2. 3.

Integer animus putat innocentiam suam minui, si pe-
riculis suorum desit. 2. 7.

Commendatio præstari debet incognitis. 2. 9.

Iustitia quidem suffragium non requirit: sed amici-
tiarum plerumquæ respectu, causarum celeritas
adjuvatur. 2. 10.

Iusta coniectura est, quæ de amicorum pondere, &
æstimatione colligitur. 2. 16. (2. 20.

Fides amicorum officijs debitorem esse non paritur,
Voluntarijs amicorum officijs non est necesse acule-
os exhortationis adhibere. 2. 26.

Pro optimis viris quisquis intervenit, non magis illo-
rum videtur juvare commodum, quàm suum cora-
mendare iudicium. 2. 29.

Levatur ægritudine animus, quoties in officia amica
dirigitur. 2. 32. (gnari. 2. 43.

Est humanitatis, alijs quoque placitos amore di-
Qui

Qui Deum beneficio potiuntur optatis, venerati ipsos coram datores bonorum gratiæ instar existimant. 2. 45.

Vehementer injurium est, ex alieno peccato, nævum violatæ religionis attrahere. 2. 55.

Hoscine homines arbitreris, qui plus amicis consilio nocent, quàm inimicis odio obesse potuissent. 2. 55.

Virtus suâ luce conspicua averfatur auxilium commendationis alienæ. 2. 65.

Si amicitia semper ratio deposcit, ut mutua negotia alternis juvemus officijs, quanto impensior utilitatibus propinquorum cura deberetur, quorum nobis bona & adversa communia sunt? 2. 66.

Humanitatis interest, commendationem deferre poscentibus. 2. 70.

Amici veri etiam cum valetudinis dispendio amicos invisere sustinent. 2. 79.

Amor officiorum modum non tenet. 2. 89.

Veri amici neque locorum intercedente divortio, in oblivionem familiaritatis adducuntur. 3. 2.

Satis est ad amicitia fiduciam, redamari. 3. 2.

Affectus moræ impatiens est. 3. 3.

Minus est necessitate officium deserere, quàm voluntate præproperâ judicare. 3. 3.

Ideo litteras ad fabricam rerum vel naturam, vel industria peperit, ut numquam muta esset affectio: Et si quando absumus, linguæ ut operam fungerentur signa verborum. 3. 17.

Qui alteri culpæ ducit officij negligentiam, pollicetur de se operam præmptiorem. 3. 20.

De præsentibus amicis bona plura sumuntur. 3. 12.

Vide etiam 5. 20.

Fas non sinit, læta officia obire lugentes. 3. 21.

Semper fieri amat, ut habitum mentis de amicorum ore ducamus. 3. 21.

Amicus verus ita animatus est, ut amicorum prospera suis commoditatibus externa non arbitretur

tritur. 3. 24. & 25., & 26.

Indignus læditur, quem religio non permittit offendere. 3. 18. Vide infr. Tit. *Calumnia.*

Plus accepit, de quo sibi aliquid alterius amor vendicat. 3. 25.

Rebus potius, quàm verbis spectatur oratio. 3. 28.

Fiducia de simplici affectione surgens, genus est virtutis. 3. 29.

Diligentiam amoris fortuna amici sæpe sollicitat: & laborantibus commendatio una non sufficit. 3. 31.

Affectio boni animi capax est augmenti, quoties meritis provocatur. 3. 31.

Redundantis est operæ laudare compertum. 3. 14.

Ex usu venit, ut opem desiderantes ad suffragia probata confugiant. 3. 35.

Superforanei laboris est, commendare conspicuos, ut si in sole positis facem præferas, & accensu luminum claritudinem diei gestias adjuvare. 3. 48.

Qui ex intervallo reddit officia, testatur eos se maluisse differre, quorum oblivionem dies longior non posset obducere. 3. 59.

Non satis est amicus, cui solemnè aliquid statim redditur. Honestior est illa securitas, quæ purat sibi deforme non esse, si quid diu familiaribus debeatur. 3. 59.

Amicitia non potest sentire officiorum satietatem. 3. 61.

Infitum est bonis mentibus, ut quæ copiosè ex alijs optamus, ea ipsi largiter deferamus. 3. 61.

Amicitiam decet munerari affectu religionis, & assiduitate colloquij. 3. 64.

Ambitu & laboris non est opus, ubi ex naturâ diliguntur boni. 3. 66.

Non pereunt officia delata sapientibus. 3. 68.

Ea rerum est natura, ut officiorum diligentia fructu vicissitudinis incalescat. 3. 71.

Novæ familiaritatis auspiciis plus debetur officij. 3. 79.

Solet bonorum separatio statim diuturna videri. 3. 84.

Longo orationis ambitu commendantur incogniti. 3. 87.

Probitate & honore pollentibus viris, nihil addit aliena oratio. Suâ enim luce conspicui precarijs testimonijs non juvantur. 3. 91.

Meriti proprij conscius suspiciones gratiæ fugit, & in examen alterius veniens, non vult sui commendationem testi magis debere, quam iudici. 4. 3.

Commendationem non desiderat, qui ad agendas gratias pergit. 4. 5.

Inconstans est amor, qui incrementa non accipit. 4. 6.

Nihil ulterius ad destruendas amicitias callidum cogitare, quas vident insidijs suis crescere. 4. 15.

Vt in recipiendis familiaritatibus circumspecta cautela esse debet: ita in retinendis firma constantia. 4. 15.

Nihil bonæ rei inter amicos dividi amor æquus mutus finit. 4. 18.

Nemo flagrantius amicitiam colit, quam qui irascitur negligentia. 4. 20.

Hunc morem quædam institutio vetusta constituit, ut eorum ante recurrat adfatus, quos à proprio labore peregrinatio longa determinat. 4. 23.

Vicissitudine scribentium animi incitantur. 4. 23.

Non est fas torpere studium, quod æqua benignitas compensatione gratiæ muneratur. 4. 26.

Sermo omissus amicitia negligentiam videtur arguere, parcus infantiam. 4. 27.

Amicitia fiducia non semper ex litteris pendere debet. 4. 28.

Tanta est securitas veræ amicitia, ut de suâ fide estimationem mutui amoris assumat. 4. 30.

Bona

Bona animi et si spargi in plures putantur, unicuique
tamen plena & indivisa proficiunt. 4. 35.

Vt animus celerior est litteris, ita prius fuit amare,
quàm scribere. 4. 35.

Amicitia de mutuis constat officijs. 4. 39.

Taciti admiramur amicos: quia plus habet ponde-
ris tecta veneratio. Relinquamus verborum blan-
ditias novis inter se amicis. Illos juvent alterna
præconia usque ad fidem fœderis. Nostra caritas
adyto pectorum recondatur. Ipsa habitatio cordis
in operto est. 4. 42.

Amor fictus in delinimenta submittitur. Amicitia
cultus ingenuus est. Alba velamina, non segmen-
tari amictus fidem vestiant. 4. 42.

Exigant stili vicem, qui animi non merentur. 4. 49.

Negationem gaudij amor nescit ignoscere. 4. 55.

Nullus verior æstimator est alieni amoris, quàm qui
de suo sumit exemplum. 4. 59.

Fides amicitiaë syngrapham non requirit. 4. 69.

Convenit vincii sacramento fidem, si quando ami-
cicia in suspicionem gratiaë venerit. 4. 64.

A fratre amati mavelim, quàm suspici. 4. 42. Sic
Martialis Lib. 2. Epigr. 55. *Vis te Sexte coli Vole-
bam amare. Parendum est tibi: quod jubes coleris. Sed
sine colo, Sexte, non amabo.*

Spontanea officia stimulo exhortationis non oportet
incitari. 5. 3.

Qui omnium sermone celebrantur, & improbitatis
laude conspicui sunt, incognitos quoque ad amo-
rem propria familiaritatis invitant. 5. 4.

Verbis agenda non suat, quæ melius interpretatur
affectio. 5. 5.

In dubium voluntarij amoris fides non venit. 5. 6.

Litterarum nutrimentis amicitiarum cultus adole-
scit. 5. 8.

Non oportet preces adhibere, cum sola amici volun-
tas studium debeat acuerere. 5. 22.

Pio studio præveniri nullus est pudor. §. 28.

Revera affectio omnis impatiens est etiam justæ ac legitimæ tarditatis. §. 30.

Amicis justa cupientibus usui esse debemus. §. 39.

Impatienter amicorum soleo perferre discessum. §. 40

Qui amanti nugas suas, & deliramenta committit, non debet formidare judicium. Commendatur enim religione, quicquid culpari potest examine. §. 43.

Illa potius amica sunt colloquia, quæ sponte tribuantur: at in respondente referri magis necessariam vicem, quam deferri magis spontaneam descriptionem. §. 44.

Bene cognitis ac probatis commendatio prompta debetur, ut ad noticiam bonorum sub honestâ ad stipulatione perveniant. §. 48.

Quisquis amici famam negligit, fide lubricâ est. Nam etiam in aliorum injurijs pro existimatione amicorum sollicitari par est. §. 54.

Officia ex debito religionis profecta jactationem recusant. §. 64.

Maximum lucrum est, quærere familiaritatem bonorum. §. 64. & lib. 7. Ep. 85. *Laudabilis quisque hanc solum pudoris atque honestatis mercedem exoptat, ut ad intimam familiaritatem bonorum purâ conciliatione conveniat.*

Amici opulentiore venatione mittebant dono. §. 68.

Amicitia, quæ celebratur officijs, numquam cæto sine contenta est. §. 72.

Non ex officij parcitate amicorum religio & cura pendenda est. Plærumque enim scribendi cupiditas deficit occasio: nec tamen amicitia memoria temporali silentio consenscit. §. 89.

Bona voluntas, quæ ex ingenio venit, non est agitata calcariibus. §. 94. (amante judicium.)

Amor nescit diligere. §. 85. Sic 3. 45. Parvum est in Amicitia animis non animis æstimatur. Rudis igitur non videatur eorum affectus, quorum cultus in amicis annosus est. 6. 17.

Pri-

- Primi aditūs sermo commendat incognitos. 6. 24.
 Verius scribendum est, si commendentur incogniti. 6. 27.
 Operæ redundantis est, cunctis nota replicare. 6. 31.
 Copiosior in sensibus manet gratia, quàm sermone proferatur. 6. 48.
 Quæ ex more fiunt, etiam gratuita delectant. 6. 76.
 Assiduitas scriptionis multum levaminis tribuit absentibus. 7. 5.
 Ea inter amicos petitionum debet esse conditio, ut præstantibus prona videantur, quæ sunt magna poscentibus. 7. 26.
 Amicis honorificentiam litterarum denegare nefas: ne religionis negligentes iudicemur. 7. 28.
 Brevitas litterarum inculpabilis est, cum ex injuriâ valetudinis non ex voluntate descendat. 7. 28.
 Laudabilioris officij est, participare dubia cum civibus. 7. 38.
 Obsolefcit quadam silentij rubigine animorum fœdus. 7. 55.
 Omnia facili vicissitudine & compensatione redduntur: Contractus vero amicitie & religionis æternus est. 7. 55.
 Humanitas nos hortatur opem poscentibus non negare. 7. 56.
 Amicitia jugis viget. 7. 60.
 Idèd amicitia comparata est, ut officiorum vicibus mutua gubernetur utilitas. 7. 62.
 Nulla charitas ita plena est, ut augmentum non capiat. 7. 63.
 Amicorum prospera voluptate partimur. 7. 63.
 Qui sperat brevi se venturum in conspectum amicorum, solet scribendis epistolis abstinere. 7. 67.
 Amici ægrè ferunt se præceteri. 7. 69. Tradiderunt memoria, in iudicium quendam vocatum, q̄ Ariciâ tenus precarium de amico cantherium mutuatum, ulterioris civi ardua præterisset. Ita præter vectus decretum locum, commisit in amicitiam. Lau-

laudabilis
 arque h
 ritatem
 7. 83.
 Omnis
 suffragi
 Amicitia p
 charitas
 reditatio
 Affectum,
 Pro cognitris
 Pp̄ contract
 Amor mutu
 delegemus
 tractatis mo
 levate. 7. 7
 Nemoque no
 tibus curis
 Amicorum lit
 Devotio non
 imitari eg
 amicitia co
 tamquam
 Affectio ani
 da est. R
 verborum
 scire aman
 Amicitiarum
 ga fide an
 verborum
 Ex debito ten
 quiponte d
 Amicitia quatio
 Semper in rel
 Fide totum
 familiares po
 non est nec

Laudabilis quisque hanc solam mercedem pudoris
atque honestatis exoptat, ut ad intimam familia-
ritatem bonorum purâ conciliatione perveniat.
7. 85.

Omnis commendatio amicis testimonium tribuit,
suffragium præstat incognitis. 7. 85.

Amicitia parentum rectè in liberos transferuntur, ut
charitas semel inita, successorib⁹ eorum velut hæ-
reditario jure proficiat. 7. 88.

Affectum, non verba desiderant amici. 7. 97.

Pro cognitis & probatis pauca dicenda sunt. 7. 102.

Piis contractibus amor sufficit. 7. 104.

Amor mutuus facit, ut amicis ex usu nostro agenda
delegemus. 7. 106.

Præclaris moribus familiare est, opis indigos sub-
levare. 7. 107.

Plerumque non amicitia negligentia, sed obstrepen-
tibus curis officia retardantur. 7. 117.

Amicorum liberis usui esse debemus. 7. 124.

Devotio non requirit excursus. 7. 129. *Liceat igitur
imitari erga te parsimoniam religionum, quibus jura
amicitia conferuntur, & officium pium brevi pagina
tamquam parvo are persolvetur.*

Affectio animi in amicos non semper litteris æstimā-
da est. Religio enim fide pectoris continetur: in
verborum officijs latet præsumptio simulatio. Suf-
ficit amanti brevis & districta purgatio. 8. 11.

Amicitiarum non friget respectus. Religio enim ma-
gis fide animi metienda est, quàm ostentatione
verborum. 8. 12.

Ex debito venit sermo, qui redditur: ex beneficio,
qui sponte defertur. 8. 15.

Amicitia curiosa esse solet rerum amici. 8. 23.

Semper in rescribendo decet esse prolium. 8. 24.

Vide totum locum: & simile egregium de fontibus.

Familiares paginas eos oportet extendere, quibus
non est necesse geminare. 8. 26.

Amici casus nos percellit. Interea à functis cogitationib⁹ redeundum est in officia venturum. 8. 38.

Ego eam dico legē litteris amicorum, ut assiduitate illorū animos probent, meum bonitate delectēt. 8. 39.

Commementibus multis fidam occasionem debet excerpere scribentis electio. 8. 34.

Serò scribere amicitiaz tenacis indicium est, cujus memoria repetitis ex intervallo probatur officijs. 8. 33.

Quid tam rationabile est, quàm tribuere collegæ, quod tibi quandoque bonos cupias exhibere. 8. 40.

Diligentia erga amicos jugiter manet : occasionum verò raritas scripta distinguit. 8. 42.

Inter cætera parentum decedentium bona, amicitiaz quoque affectanda successio est. Et fortasse studio validiore captanda familiaritatis hæreditas : quia facultates, fortuna præstat, charitas iudicio fæderatur. 8. 43.

Consentaneum est naturæ, ut officia inchoata, & probata coaliscant. 8. 43.

Rarum est in amante iudicium. 8. 46.

Amantes moram ferre non possunt. *Ibid.*

Dolor corporis officiorū familiarium sequestrator. 8. 54.

Mos prisceus, ut domo profecti litteras auspicerent. 8. 56.

Plerisque persuasum est, auspiciū salutationis profectis esse capiendum. 8. 60. Sic 8. 63. *Admonueras, cum proximè urbe digrederer, si vellem tibi aditum*

scriptionis aperire, ut prior litteras iachoarè. Satisfacio voluntati tuæ, quæ observantiâ prisce moris amplectitur

Familiarium officiorum usus inter adversa negligitur. 8. 73.

Amicitia vices requirit. 8. 74. *Quod si pari lance reddideris, studium meum incitamento religionis acuetur.*

Plurisque amor est, undique gentium pretiosa conquirere, Me juvat studiosos sapientiæ viros in amicitiaz possessionem vocare. 9. 2.

Vicissitudo testatur, quòd litteræ gratæ fuerint amicis. 9. 8.

Quædam scintilla sapientiæ est, violatum lumini-
bus applicari. 9. 9.

Amoris signum est, vicissim desiderare, quæ præstas.
9. 26.

Inter absentes alterna epistolarum decertatio præ-
rumque ad odia procedit. 9. 26.

Religiosa cura est, quæ amicorum liberis exhibetur:
præsertim si familiaritas majoribus delata, cumu-
letur meritis posteriorum. 9. 34.

Solet multorum caduca & fragilis esse affectio. 9. 34.

Eos solemus diligere, qui sunt cupidi otij, & nescij
ambiendi. 9. 38.

Religiosa potius, quàm invidiosa est questio, quæ si-
dem pactorum reperit. 9. 43.

Quisquis à nobis in commendationem sui litteras à
nobis petit, præstat gratiam, quam se putat acci-
pere. Antiquior enim nobis solet esse amicitie cul-
tus, quàm illis præsidij impetratio. 9. 46.

Mores similibus virtutum conjunctione gaudent. 9. 47.

Ad posteros amicorum curam transferre debemus, ne
fides cum homine interijisse videatur. Aliorum
namque filios hæreditario quodam jure defendi-
mus. 9. 48.

Moris est, bene cognitis ac probatis ferre suffragium:
nec personas hominum: sed vitæ merita cogitare.
9. 57.

Intervenire pro justis debitis non recusare debemus.
Malitiæ est enim repudiare locum gratiæ in his,
quæ ipsa postulati æquitas commendat. 9. 58.

Non novos & incognitos: sed compertos fide & anti-
quitate candoris amicos prompti commendatores
alijs insinuamus. 9. 59.

Absentia amicorum præsertimque occultis merita, si testi-
monio præsentium deferatur. 9. 59. (9. 62.)

Studia & amorem bonorum probabilis vita conciliat
Observantiam vetus usus induxit, ut domo profecti
præstent auspiciam mutæ descriptionis. 5. 63.

Religio animis potius, quàm muneribus æstimatur. 9. 65.

Amicitias optimorum primi sæpe expetere solemus 9. 68.

Qui suâ operâ amicitias inchoant, haud pigrè & negligenter accipiunt munus religionis oblata. 9. 71.

Voto faventis, non exitu rei animus obligatur. 9. 74.

Murua diligentia religiosi salutationibus est excelsa. 9. 76.

Amicorum consuetudo non debet carere fructu : secundum Comicum : *Numquam te adeo, quin ab te doctior abeam.* 9. 84.

Amici gaudia sua communicant cum amicis. 9. 85, 86.

Veræ amicitia hæc est ratio, ut commoda nostra mutò gaudeamus. 9. 86.

Amore sæpe fallimur in judicijs. 9. 87.

Amicitia etsi respuit lenocinantia, & furo oblita, & ad gratiam comparata verba : ramen cum pudore admittit judicia amicorum. 9. 87. *Pudoris mei non est, ut mihi ipsi talem me esse persuadeas.*

Gratiosa est amicitia, & a severo examine in blandiores sensus caritate mutatur. 9. 88.

Validior est amicitia causa : quàm gratia. 9. 90.

Precaria epistolæ postponendæ legitimis. *Histræquentius charitas studeat : illis non numquam præstet humanitas.* 9. 90.

Stili assiduitate acuitur amicitia diligentia. 9. 91.

Plærumque officijs simulatur affectio. 9. 92.

Amicitia sinceritas pectoris magis fidem postulat, quàm delinimenta sermonis. 9. 92.

Omnia amicorum festa sunt communia. 9. 106.

Amicitia muneribus conservari solet. 9. 119. & 120.

Nihil magis, quàm existimationem familiarium debemus curare. 9. 127.

Apud amantes jactantia nævus non timendus. 10. 1.

Eorum famam curare decet, quos diligimus. 10. 4.

Non solet ab amicis anxie venia postulari. 10. 6.

- Amicitia mutuis gaudet officijs. 10. 8.
 Semper natura gaudet æqualibus, & familiare sibi est
 omne, quod simile est. 1. 43. & 1. 6. & 9. 47.
 Cùm pares sunt aliqui culpâ & negligentia, dulce
 colludium est, ut cum altero neuter expostulet,
 veniam cùm dederis, impetrasti. 3. 5.
 Ex naturâ venit, ut quisque moribus suis proximum
 diligit. 3. 66. Habet & hanc sententiam 1. 43.
 & 9. 47.
 Virtutum similitudo concordiam facit. 3. 86. Habet
 eandem sententiam. 1. 43. & 1. 72.

ANIMALIVM-BRVTORVM.

Avium. Cochleæ. Equi Crocodili.

- AVUNT cochleas, cùm sitiunt aeris, atque illis de cæ-
 lo nihil liquitur, succo proprio victitare. 1. 33. Quæ
 sententia tota expressa est ex Plaut. *Capr.* 1. 1. v. 124.
 Hispania dives equini pecoris. 4. 59. & 4. 60.
 Crocodili quinquaginta pænè dies in ediam ferre
 possunt. 8. 43.
 Equos Curules ex Hispaniâ petebant. 7. 82. 105. 106.
 & 9. 12. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25.
 Est huius indulgentiæ in quibusdam avibus exem-
 plum, ut nutrimenta senescentibus ætas prima vi-
 cissim comportet. 5. 67. Sic Aristophanes de Ci-
 conijs.

Ἀλλ' ἐστὶν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν νόμος

Παλαιὸς ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κίρβειναι :

Ἐπὶν ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους

Πάντας ποιήσῃ τὸς πελαργιδεῖς τρέφον

Δὲ τὸς νεοτῆς τὸν πατέρα πάλιν τρέφον.

Græci vocant inde ἀντιπελαργεῖν κὴ γηροβόσκην.

ANIMI-FORTIS-HEROICI.

- CORDATI viri animus non solet quolibet honorum
 culmine mutari. 8. 1. B. 3. Ille

Ille verè incrementis suis major est, quem sublimitas
parti honoris inclinat. 9. 91.

Exultans animus gloriatur, & ostentatione sui non
potest abstinere. 8. 5. *Vide etiam* 1. 7. & 37.

ANNI. TEMPORIS.

CALENDI sanus aperitur. 1. 44.

Ut ex longâ maris jactatione stabilis gressus serò re-
paratur : sic tempore opus est, ut tanti mali decep-
sio locum faciat voluptati. 6. 77.

Remissa tempora, & ab negotijs publicis feniata, li-
bris veterum ruminandis expendenda. 1. 53.

Expendendo tempore omnia ruunt in deterius. *Ibid.*
Hoc ut significarent Poëtæ conflixerunt meta-
morphosis ætatum. Videlib. 1. Ovid. Met.

Fama temporum observanda. 9. 132.

Calendis munera offerebant veteres. 10. 27. & 35.
Vide. Munerum.

ANNONÆ.

ANNONARIÆ rei boni Principes accuratam sem-
per curam gesserunt. 10. 21.

Boni Principis est providere, ne res annonaria in gra-
ves cogatur angustias. 10. 38.

Prefectus Annonæ designatus Romæ fuit : qui rem
annonariam curaret. 10. 43.

ANNVLORVM.

Vide Tit. *Epistolarum.*

ARBORVM. FRVCTVM.

VERBENA inter arbores felices habita : quæ Kall.
novi anni loco strenæ data olim auctoritate T. atij
Regis.

Regis. 10. 35. Vbi vide Miscellanea Iureti.

ARROGANTIÆ FASTVS.

Superbia. Ambitionis. Ostentationis. Dilatationis. Iactantia. Insolentia.

NEMPE derides, quòd de me aliqua iusto indulgentius prædicavi? Est hæc vera & digna reprehensio. Omnis quippe ostentatio non caret suspitione mendacij : quia quicquid assumitur, proprium non putatur. 1. 1.

Sed dicis eum pudore præstrictum, successuum suorum vitasse iactantiam. Quisquam ne cum de se loquitur apud seipsum, erubescit? 1. 16.

Exultans quippe animus gloriatur, & ostentatione sui non potest abstinere. 8. 5.

Fastus & otium fortunæ grandioris vitia. 10. 21.

Moribus potius, quàm insignibus æstimanturij, qui in publico munere. 10. 24.

In magnos animos non cadit affectata iactatio. 10. 29.

ARTIFICVM OPERVM. ST A-
tuariorum. Opificum. Salinarum.

STATUARIORUM mira & insolita olim fuerunt opera. 1. 29. *Iupiter Olympius Phidia : bucula Myronis : Canephora Polycleri.*

Varia Corpora artificum in Republica oportet sint : quæ patriæ seruiant. 10. 34. Vide totam Epist.

ROMÆ mancipes fuerunt Salinarum : qui salinis præerant. 9. 105. & 10. 65.

ARTIVM. STUDIORVM.
Philosophia. Poëticas.

SI QUID componebant, recitabant alijs, antequam in vulgus ederent. 1. 1. Si quis irrepserit externus

B 4 auditor

auditor. Huius recitationis crebra fit mentio in Epistolis Plinianis: itemque in Suetonio.

Ea qua grata sunt lectu in Authoribus, relegendi merentur, & celeriter releguntur. Sic ait Symmachus pater de Epistolâ filij sui. Quid concinnius epistolâ tuâ? Verè dicam tibi, plura legere volentibus celeriter terminata est. l. 2. & l. 32. In epistolâ Ausonij. Sic 4. 52. de litteris Florentini: Nec semel leg. sufficit: ut si quid aviditas primâ perfrinxerat, inculcatur iteratio.

Versibus solebant elogia bonorum cantari. 1. 2.

Dictabant suos libellos, ut exscriberentur. 1. 2.

Alijs emendandos tradebant. 1. 2. Imò & censendos, *Ibid. & 1. 3.*

Diligenter legebant omnes authores. 1. 3. *Quicquid in Poëtis lepidum, apud Oratores grave, in Annalibus fidele, inter Grammaticos eruditum fuit, solus haussisti, iustus haeres veterum litterarum.*

Pythagoras animas in æternitatem primus asseruit. 1. 4. Plato Deos esse persuasit, Aristoteles naturam benè-loquendi in artem redegit.

Litteras longas petere est veri amoris indicium. 1. 14.

Anx. è alij aliorum monumenta expetebant. 1. 14.

In Athenæo Professores & Rhetores sua profitebantur studia. 1. 15. & 9. 83. Capitolinus in Pertinace. Lamprid. in Alex. Severo, & Gord. Sidon. Apoll. 2. 9. & 4. 8. & 9. 14.

Nihil morari debemus vulgus ignobile Philosophantium, quod Philosophiam fastu & habitu mentitur. 1. 23. Vlpianus vocat hoc, simulatam Philosophiam affectare. Et ridet atque exagitat hoc genus Philosophos multis in locis Lucianus.

Negligentia libratorum ab omni ævo culpata. 1. 24. de libris Plinij. *In quibus opulenta eruditioni negligens veritatis librarius displicebit.*

Paucos nostra ætas tulit, quorum germana sapientia ad vetustatem vergeret. 1. 29.

Multi

Multi Philosophiam fastu & habitu mentiuntur. 1. 29.
 Emittendi operis, quod quis probat, magna est
 prurigo. Facilius enim est, ardentis favillas ore
 comprimere, quàm luculenti operis servare secre-
 tum. 1. 37.

Qui emittant novum opus, non debent extimescere
 invidiorum & æmulorum duos invidiæ dentes *Ibid.*

Quodam pacto societatem laudis affectat, qui aliena
 benedicta primus enunciat. 1. 31. Vide totam E-
 pist.

*Eapropter in Comædijs summam quidem gloriam scri-
 ptores tulerunt: Roscio tamen, atque Ambivio, cæteris-
 que actoribus fama non defuit.*

Vetus est sententia: Artes honore nutriri. 1. 43.

Bonæ artes honore nutriri solent: atque hoc speci-
 men est florentis Reipublicæ, ut disciplinarum pro-
 fessoribus præmia opulenta pendantur. 1. 79. &
 2. 96.

Epigrammata & versus in lucis & omnibus compo-
 nunt Poætæ. 3. 13.

Secundo cursu probæ artes & virtutes feruntur. 3. 43.

Philosophi ornatu convenienti usi sunt. 2. 61.

Qui litteris operam dant, Camænarum florem He-
 liconis ructant. 4. 18.

Quisque suis delectatur studijs: Alij rei rusticæ dedi-
 ti sunt; alij vino: alij natationibus: Alij studijs.

Quod sic exprimit Symmachus. 4. 18. *Tetræ her-
 bas olet rusticus: vinum anhelus ructat ganeo: nantem
 sequitur grævedo: vos Amici Camænarum florem ru-
 ctatis Heliconis.*

Diffimulari studia vera non possunt. 4. 18.

Senes sæpe redeunt ad studia juventutis. Sic ait Sym-
 machus: *Dum filius meus Gracis litteris initiatur,
 ego me denuò studijs ejus velut æqualis adjunxi. Repu-
 erascere enim nos pietas jubet, ut litterarum dul-
 edinem liberis nostris labor participatus insinuet.* 4. 20.

Solebant studiorum causâ peregrinari Athenas Arti-

Atticas, reliquave Gymnasia Musarum. 5.35.
 studia interdum distinguebant venationibus. 5.67.
 Distinguenda est lectio juvenum, non alveolo, aut
 pilâ, nec trocho Attico, vel Græcis palæstris, sed
 alacri fatigatione, & innocentiæ audaciæ gaudijs.
 5.68.

Mediocribus scriptis amicorum benignitas scit favere,
 alienorum invidia nescit ignoscere. 5.85.

Librarij liberos cruditorum servabant. 5.85.

Bonæ artes stimulo præmiorum feliciter incitantur.
 8.30.

Senes interdum ad parvulorum studia se applicant.
 8.69.

Professio bonarum artium quasi pulchritudo etiam
 in alieno corpore delectat. 9.33. Huc pertinet locus
 1.29. Tunc audeas de Philosophis judicare? licet
 alienas spectare virtutes. Nam & Phidiæ Olypi-
 um Iovem, & Myronis buculam, & Polycteti
 Canephoras, rudis ejus artis hominum pars ma-
 gnanimirata est. Vide seqq.

Fructus laboris est, placere melioribus: & pro indu-
 striâ atque integritate palmâ judicij promereri. 9.42.

Scholæ sunt, quæ positæ in se dant dignitatem: in-
 quit Ambrosius. 9.55.

Nullius studium legibus obest. 9.131.

Quæstores Orationes Principum recitabant, & lege-
 bant. 10.2. Vide Suet. Aug. cap. 65. Ner. cap. 15.
 Tacit. lib. 16. Annal. Eisdem Candidatos Prin-
 cipis vocat Vlpian. l. 1. de off. Quæst. Iulianus
 autem Imperator solus post Iulium Cæsarem Ora-
 tiones suas ipse recitavit in Senatûs Curiâ: ut te-
 statur Epiphanius Hist. Trip. 3.1.

Romani liberis suis erudiendis ex Atticâ Præceptores
 poscebant: qui civitate donari post modum. 10.
 25. Vbi Celsum nominat Symmachus: qui nul-
 lum quæstum professionis affectavit. Carneades
 item, Clitomachus, & Zaleucus civitate donati.
 Edque

Eoque inhumanitatis notam subeunt : qui publicos magistros omni servitute premunt. Quâ de re alius dicendi campus nobis aperietur.

ASSERTIONIS. AFFIRMATIONIS. NEGATIONIS.

NOTA rei cesset assertio. 1. 61. & 75. & 3. 10. & 4. 59. 6. 30.

AVLÆ. AVLICORVM

DISTINCTA fuere semper officia aulica. 1. 60.

Romanus familiaris meus aulicis etiam nunc pareat officijs, utpote sacri administer ærarij.

Aulicorum studia plurimum obesse & prodesse possunt. 10. 67.

Aulici sæpe potentiam suam famæ Principis præferre solent. *ibid.*

Aulicos multi solent ambire: ad eum ut diligentes estimationis viri pro alienis vitijs erubescant. 9. 88.

AVXILII. OPIS. SVBSIDII.

Ex usu venit, ut opem desiderantes ad suffragia probata confugiant. 3. 35.

Humanitas nos hortatur opem poscentibus non negare. 7. 56.

B.

BALNEI. LAVACRI.

IN Campaniâ multæ thermæ. 6. 49. Quas picturis exornabant. 6. 49.

Balnearum magnam curam habuerunt veteres. 7. 18.

Balneum tibi nuper exstructum est, cui torris unus ad justum caloris pabulum satis facere narratur.

Manci-

Mancipes salinarum exercebant in urbe lavatra li-
gnorum præbitione. 9. 103.

BELLI MILITIÆ VICTORIÆ.
PVGNÆ.

OLIM cum res Romana adorea militaris potita est,
Polluces gemini apud Iuturnæ lacum prælij secun-
da vulgaverunt. Eos quippe præscorum voluminum
fides tradidit, anhelis equis, plenos sudoris & pul-
veris famâ belli post tergum relictâ, indicium affe-
ctasse victoriæ. 1. 95.

Sæpe senes inter tirones militare solent. 6. 53.

Rorarij levis armaturæ milites. 8. 48.

Prælia desertorum confuso errore poscuntur. 9. 66.

Vide leges sub tit. *De desertoribus*. C. de quibus e-
tiam in Th. & Valent. Novell. de tyronibus & oc-
cultatoribus eorum. Augustinus in concione de
Gestis cum Emerito. *In errante & deserente milite
crimen est desertoris: character autem non est deserto-
ris, sed Imperatoris. Et mox, Nescis quia desertor est
de caractere damnatur, de quo militans hon. v. utur.*
Hæc Iuretus.

Milites cohortium urbanarum ad Corniculariorum
gradum proveci sunt. 10. 63. De Cornicularijs
vide eoloco Miscell. Iur. pag. 304.

Qui sine offensione peragerent militiam, præroga-
tivam solemnem nacti sunt. *Ibid.*

Bellorum quidem gloriosos exitus fama non occulit:
sed maior est victoriæ fides, quæ oculis approba-
tur. 10. 68.

BENEFICIORVM. BENEFICENTIÆ.

*Benignitatis. Liberalitatis. Præmij. Vide
etiam Donorum & Virtutis.*

SOLENT impatientes dilationis esse, qui sperant in
se aliquid muneris conferendum. 1. 6.

Qui opibus inlaudatus iuvatur, necessarium magis
do-

donum, quàm justum præmium videtur adipisci.
1. 6.

Si quid in absentes benè consulas, impensu majore
gaudetur. 1. 11.

Præmia & honores alunt artes. Docet id exemplis
Symmachus. 1. 21.

In remunerandis beneficijs, jejuna est verborum vi-
cissitudo. 5. 47.

Beneficia illa grata sunt, quæ apud memores collo-
cantur. 5. 49.

Necesse est seros æstimatores beneficiorum, cùm suc-
cedant angustix copijs, dissimularam gratiam col-
latione sentire. 6. 1.

Prænè injuriam facit benignitati, qui anxie petit,
quod præstantis natura sponte promittit. 7. 62.

Fauæ & gratiæ decus beneficentiâ acquiritur solet. 7.
94.

Beneficij loco exprobrare non possumus, quod ex de-
bito deferimus. 7. 99.

Agendis gratijs par esse non potest mediocritas ver-
borum. 7. 105.

Sæpe dum petitur beneficium, præstatur. 9. 102.

Impatiens est accepti beneficij, qui nexu properat li-
berari: nec videtur mutuam operam quasi amicus
accipere, si erubescit ad moram gratiæ. 9. 114.

Minus grave est debitorem, quàm ingratum videri
9. 117.

Beneficij Principum gratiæ condignæ reddi verbis
nequeunt. 10. 21. *Si parva adhuc sunt dicta, mune-
rum vestrorum imputate miraculis.*

Beneficia oblata instantè exigenda: præsertim Prin-
cipum & Imperatorum. 10. 26.

Pro beneficijs si non simus solvendo, cælestibus dele-
gamus virtutibus: h. e. Deo. 10. 27.

Dilatione expectatio nutritur. 1. 1. Sic ferè Drepa-
nius Panegyri. *Est omne desiderium post spem impati-
entius.* Vnde Sidonius. Apollin. 6. 12. *Papam
patien-*

patientem laudat, quia prius indulgentium solere respicere causas, quàm inspiciere personas. Nullus ait, *obest tenuitati, debilitatque, &c.*

Aufonius etiam in Paneg. Gracianum scribit solitum *spem superare, cupienda prevenire, vota praeconere, quaque animi celeritas affectaret. beneficijs praestitis antecedere.* Et postea addit: *Praestare tibi est, quàm nobis optare velocius.*

Sed & author Panegyrioi, dicti Flaviensii nomine, Constantium Imperatorem ita alloquitur: *Si consilium callidioris amici admitteres, esset quod forsasse reprehenderetur, nimirum te facere ea, quae sis tributurus operire, &c.* Pati denique honore Theodosium prosequitur Latinus Pacatus, cum refert, tam certa illius fuisse beneficia, ut tum accepta viderentur, cum sponderet: *quia vota hominum non fatigaret, nec adhiberet muneribus artem difficultatis.* Cui etiam consensisse videtur Symmachus. 10. 48. *Quare gloriantur Arcadius & Honorius. 11. Cod. Theodol. de infirm. quæ sub Tyr. Vbi profitentur sese ultrò de ferre beneficia inopinantibus.*

Injurius est, maximopere flagitare, quod speres, ac quod est voluntarium, videatur extortum. 1. 36. *Eandem sententiam exprimit Symm. 1. 41. Vereor ne me injurius putes, qui à te postulem, quod sponte praestaturus es.*

Quoties parentum beneficijs obligamur, necesse est ad hæredes nexum debiti pertinere. 2. 92. *Vide etiam Tit. Parentum.*

Omnium beneficiorum, quæ tribuit potior fortuna subiectis, certa sunt tempora. 10. 28.

Aurium & oculorum fructus caducus est, largitatis æternus. 10. 29.

Gratias beneficijs Principum agere, ut officij probabilis: ita insolentis audaciæ est. Nam neque ingentibus verba conveniunt, & personam populi Romani nulla implet oratio. Sed in talibus negotijs

tijs non ma
metuenda
me ingu
Bene factu
cat. & her
7. 11. &
acciderit
& benefice
nem. Ho
dat, qui
ad Ethic
nobilitas
affici. D
tio. lib
Pro benef
7. 11. &
Quid tam
quod ob
BENE
BLA

Lessa fid
laudat lo
salinquam
micia. A
mititur.
Praestum d
Es tri om
finit blan
BON

Provisio
less precab
luna mobil
ipofficium
pe iure ac
ne non po

tij's voti magis, quàm ingenij ratio vestatur. Nec metuenda impàtis fama, dum modò fugiamus nomen ingrati. 10. 29.

Bene faciendi provincia hominum merita Deo applicat, & beneficia plus conferre videntur præstanti. 7. 46. Alludit ad illud: Nullà re propius ad Deum accedere possunt homines, quàm veritate, justitiâ, & beneficentiâ: ut & Cicero est pro Ligario sub finem. Homines ad Deum nullà re propius accedunt, quàm salutem hominibus dando. Deinde ad Ethicum principium respicit: Præstantius & nobilius esse bēfacere aliis, quam ipsum bēficium affici. De quo etiam in medio Aristorelis disputatio. lib. 4. Eth.

Pro benefactis sola boni animi merces exoptanda est. 7. 52. & 9. 115. & 4. 7.

Quid tam rationabile est, quàm tribuere Collegæ, quod tibi quandoq; bonos cupias exhibere. 8. 49.

BENEVOLENTIÆ. Vide AMICITIÆ.

BLANDITIARVM. ASSENTATIONIS. Vide etiam Veritatis.

CASSA fide sunt, qui jugiter blandiuntur. 1. 37.

Blanditiæ longiores corrumpūt veri dignitatem. 1. 28.

Relinquamus verborum blanditias novis interamicis. Amor fictus in delinimenta verborum summittitur. 4. 42.

Præfectum decet fidem præferre blanditijs. 10. 24.

Ea rerū omnium ratio atq; natura est, utq; humanis sensib⁹ blandiuntur, ac queant afferre fastidiū. 2. 56.

BONORVM. DIVITIARVM. OPVM.

Possessionum Hereditatis.

POSSESIONES aliæ hæreditate obtingūt: aliæ lege. 1. 6.

Deos precabātur, ut datis opib⁹ longūm fruerentur.

Bona mobilia à prædio distinguuntur. 5. 54. (1. 6.)

In possessionibus vindicta mandabatur sæpe. 6. 11.

Quæ jure ac legibus sunt relicta, alienari impetracione non possunt. 9. 127. *Opera-*

Opulentia semper bonis infirma temporibus. 10. 28.
 Hæreditariis ab intestato secundum tabulas cedebat bonorum possessio. 30. 35.

C.

CALAMITATIS Vide
Egritudinis.

CALVMNIÆ. CONTVMELIÆ.

Injuria. Obreptationum. Offensionum.

Vide etiam *Patientia.*

DVRA commotio est, quæ gignit injuria: sed molire debet dolorem medicina patientiæ. 6. 22.

Adversum calumnias, vel affectatas aliorum insidias nos defendere potest testimonium fidelitatis in officio. 2. 27.

Injuriam æquo animo ferendam. 2. 28.

Quidam malunt ingenio, quam moribus convitium fieri. 4. 27.

Ingenia humana prompta ad arguendum esse, omnibus liquet. 4. 28.

Facile accusatur desertus auxilio. 2. 28.

Calumnia falsis Syngraphis alijs insidiarum solet. 5. 63.

Exclusis malorum susurris constantiam servare decet sanctis moribus. 7. 100.

Stabilitas animi rumoribus falsis non potest mutari: cum bene conscius vitæ, nihil in se maledicis licere sermonibus debeat æstimare. Despuenda igitur si qua inculcata sunt mendacia. Jam dudum genus est artis ad alendas vires discordiæ suæ, sollicitare metum potiorum. 7. 128.

Iusta ratio sapientem non potest offendere. 9. 112.

Æquo animo ferenda æmulorum facta improba, & ingratorum sæcunda decreta. 9. 115.

Nullius tam vehemens nequitia esse debet, ut motu nostro digna sit. In solâ conscientia est fructus & ratio virtutis. 9. 115.

Iudi-

Judicio bonorum contenti esse debet, qui calumnijs afficiuntur, exemplo Antigenidæ sidiçinis, qui indignatus concinentium turbam, sibi & Musis eantur ciebat: vel secundum Heraclium Philosophum, qui summam laudis arbitrabatur, placere uni, si esset optimus, qui probaret. 9. 115.

Si quid obtreçantium murmur ingesserit, 4. provocandum est ad iudicium bonorum. 10. 41.

Constantia munit innocentiam. 10. 41.

Injurijs cedendum, quas boni quique præsumunt pro vigure sæculi vindicandas. 10. 43.

Innocentiæ cōscientia testem Deum provocat. 10. 54.

Injuria illata servis: inferitur & Domino. 10. 41.

Ed processit insimulatio, ut vos quoque ipsos Auctores honoris mei quadam reprehensione perstringat.

CIVITATIS. REIPUBLICÆ. VR-
bis. Romæ.

PORTA Flaminia Romæ. 2. 24.

Roma populorum omnium parens. 3. 11.

Roma optimorum civium mater. 3. 12.

Civis Romanus de septem montibus vir dicitur. 2. 9.

In civitate habenda ratio annonæ: rei scilicet frumētariæ, olei. 4. 18.

Roma commune Imperij caput. 4. 28.

Natali Urbis ludos exercebant. 6. 40.

Civitas omnes felix, quæ gubernatorem bonum nata. 7. 81.

Latina Via Romæ. 9. 69.

Sicut affecta diuturno morbo corpora sæviorem medicinam ferre non possunt: ita Curia numero & paupertate tenuata, duritiâ immodicæ emendationis exstinguitur. 10. 14.

Republicâ salvâ & incolumi vivere liber: natum esse non pœnitet: & omnia spectant ad salutem. 10.

14. *Contra sit, si Respublica periclitetur.*

Romani ludorum appetentissimi fuerunt. 10. 26.

Roma urbs cælo & sideribus accepta. 10. 19.

Roma vrbs æterna. 10. 34.

Roma vrbs cana. Cives Romani, Plebs Martia. 10. 21.

Republicâ salvâ à paupertate nulli discrimen esse solet 10. 21. & 28. In Senatu ordo retinebitur : ne se ostentabit opulencia, semper bonis infirma temporibus. Vide etiam Tit. *Paupertatis*.

Iritamentum superbiæ Roma non patiebatur : memor scilicet bonorum parentum : quos Tarquinij fastus, & ipsius Camilli currus offendit. 10. 24. Vide totam Epist.

Respublica male constituta est, si ambitio, luxus, & divitiæ primas obtineant. 10. 28.

Interest Republicâ emendatam ad posteros propagare. 10. 28.

Romæ erat vallis Murcia, ubi Circenses editi sunt; sic dicta, quia quidam vicinum montem Murcium appellatum volunt. Alij quòd fanum Veneris vericordiæ ibi fuerit, circa quod nemus Murtetis fuisse. Inde mutatâ litterâ Murciam appellatum. Alij Murciam à Murcio, quod est murcidû, dictam volunt : Pars à Deâ Murciâ dicit. 10. 29. Vide Servium Daniel. ad lib. 8. *Æneid.* Virg. Vide etiam *Miscellan.* Iureti ad locum Symmachi.

In Republicâ Romanâ omnium artium fuerunt Corpora, ex constitutione Alex. Severi. teste Lamprid. 10. 14. *Corporati negotiatores.* Vide totam illam Epistol.

Cives Romani jugi obsequio immunitatis nomen emerunt. *Ibid.*

Interest Reip. publica lavacra inibi esse. 10. 60.

Cùm Republica de singulis constet, quod ab eâ proficiscitur, fit rursus proprium singularum. 10. 61.

Varios Custodes vrbibus, cunctis Mens divina distribuit. 10. 61.

Roma Arx terrarum, 10. 41.

Mænia vr̄bis Romæ cæteris omnibus longè præstantissima. 10. 41. Ad quem locum Vide Miscell. Jur̄eti.

COMOEDIARVM. FABVLARVM.

Ludorum Spectaculorum. Theatri.

Tragediæ. Gladiatorum.

ETIAM actores fabularum laudem merentur, non minus atque ipsi scriptores. 1. 3. *In Comædijs summam quidem gloriam scriptores tulerunt: Roscio tamen atque Ambr̄vio, cæterisque actoribus, fama non defuit.*

Corhurno utebantur Tragici: & structurarum pegmata. 1. 89.

In theatris Vr̄si comparabantur: Gladiatorum compositi. 2. 46.

Solebant Senatores in editionibus ludorum sumptibus iuvari à Principibus. 2. 46.

Leonum coem̄tio, quibus utebantur in spectaculis non nisi veniâ petiti à Principe fiebat. 2. 46. Vbi per feras Lybicas, Leones intelliguntur.

Servi cum intelligerent parari se spectaculo sanguinolento, sibi fauces effregerunt: ne ludibrio scilicet infanientis populi exponerentur, & misero cruciatu spectatorum oculos explerent. 2. 46. Sic apud Senecam 10. 11. Germanus quidam, cum ad matutina spectacula pararetur, & fortè secessisset, ad ventrem exonerandum, lignum, quod ibi ad emundanda obscæna adhærente spongiâ positum erat, totum in gulam farcit, sibi que præclusis faucibus spiritum elidit. Et paulò post narrat, alium circumacturoræ cervicem fregisse: sicque parati pœnam spectaculi effugisse. Corn. Tacitus lib. 15. Annal. refert, Epicharim vinco fasciæ, quam pectori detraxerat, in modum laquei ad arcum sellæ restricto indidisse cervicem: & spiritum expressisse corporis pondere connisam, ut cruciatus, ad quos

trahebatur, vitaret. Sic Valerius Max. l. 9. cap. 12. refert de Herennio Siculo, qui cum in carcere duceretur, postem illiso capite in ipso ignominie aditu concidit.

Vrsi, Leones, Catuli, in Gladiatorum muneribus adhibiti. 2. 76.

Caveæ ferreæ quoque erant. 2. 77.

Munera: & Editio propriè de Gladiatorum exhibitione dicuntur. 2. 77.

Principes ob editionem Ludorum ab subditis laudantur. 2. 29.

Amphitheatrica spectacula edita in honorem natalis Principis. 4. 8. & 12.

Leopardorum carus caveam etiam implevit. 4. 12.

In curuli certamine generosos equos Hispaniæ usurpabant. 4. 60.

Senatores dabant Munera gladiatoria. 5. 62.

Aurigas ante ludos jungendis equis crudire solebant. 6. 42.

Crocodilos exhibebant quoque theatriali spectaculo. 6. 43.

In Amphitheatris populus ludos poscebat. 6. 33. & 6. 34.

Apparatum novum vestium ad ludos præparabant. 6. 40.

Circenses ludos Consules edebant. 7. 4, 7, 8.

In Hispaniâ equi Curules emti. 7. 82.

Equos Curules ex Hispaniâ perebant. 7. 105. 106. & 9. 12.

Ad Editionem Muneris ex Italiâ Vrsos petebant. 7. 121.

Prætores Ludos edebant. 9. 12, 15, 16, 18, 19, 20, 21. 22. 23, 24. 24. Varia animalia passim anquirebant *Ibid.*

Vrsos in spectaculis exhibebant. 9. 117.

Ludis prætorijs Addaces, & Pygargi exhibiti. 9. 125.

Ludos edebant novi Consules. 9. 130.

Præto-

Prætores
& prætor
Magis
cum
Non
Pol.
Rosci
Quæstor
Africanus
culis p
lens,
Theod
Cod.
Ludos in
una,
dis Di
ptare
habent
4. Vide
Vrsi in
& 19. 15.
inspectac
Curules
petato
10. 16
Senator
In Circ
rum m
quadri
geretur
deretur
Miscel
Honor e
10. 43.
dos.
Populus
oyante
tes e

Prætores novi ludos edebant, in quibus crocodilos:
& peregrina animalia exhibita. 9. 132.

Magnis negotijs, itidem ut magnis Comædijs ede-
cumati apponuntur actores. 10. 2.

Non idem honor in pronunciandis fabulis Publico
Polioni, qui Ambivio fuit, neque par Æsopo &
Roscio fama processit. 10. 2.

Quætores novi Ludos edebant. 10. 3.

Africanus populus valde delectabatur ludis & specta-
culis publicis. 10. 4. Ad ea illos cohortantur Va-
lens, Gratian. & Valent. lib. 3. de scenicis Cod.
Theod. Item Arcad. & Honor. l. 145. de Decurion.
Cod. Theod.

Ludos intermitteri ægrè ferebant: duabus de causis;
una, quòd Ludi censebantur res sacræ, & placan-
dis Dijs institutæ. Altera, Quia populus tali volu-
ptate facilius continebatur in officio: eòque ijs
habendis sumptus legibus præscripti fuerunt. 10.
4. Vide inibi Miscell. Iureti.

Viris instruebant Editionem spectaculorum. 10. 10.
& 13. 15. 20.

In spectaculis crocodilos emittebant. 10. 19.

Curules ac scenicas voluptates Romani cives ab Im-
peratoribus expetebant frequenter, & instanter.
10. 26.

Senatores ambitiosè edebant olim Ludos. 10. 28.

In Circèsi spectaculo adhibite urnæ, in quas agitato-
rum nomina coniecta, ut sortis ordine equorum
quadrigæ decurrerent. 10. 29. *Atque illam quadri-
garum distributionem, in qua sibi cum fortunatior vi-
deretur, cui electionem mox urna tribuebat.* Ibi vide
Miscellanea Iureti.

Honor edendi Munera non concedebatur mulierib?
10. 43. Vid. l. 17. de Prætor. & Quæst. Cod. Theo-
dos.

Populus Romanus summum honorem iudicabat, si
ovantes equorum dorsa gestarent: & triumphan-
tes currus inveheret. 10. 21.

COMITATVS. PEREGRI-
*nationis. Itineris.*COMITATUS frontes hominum aperit, mentes te-
git. *Auson.* 1. 32.COMMENDATIONIS. Vide plura
*Amicitia: & Laudis.*QUI suâ fiduciâ deseruntur, epistolas in usum com-
mendationis accipiunt. 1. 19.

CONCORDIÆ.

TACITA concordia instar œdiorum est. 3. 17.

CONFESSIONIS.

Veritatis.

QUIS pudor est, vinci post confessionem? 3. 25.

Brevis est assertio veritatis. 7. 16.

Veritas non vult verbis iuari. 9. 7.

Majore fiduciâ adsumus veritati, cùm allegationes
aliorum audimus, 9. 55.Quantum veritas est bonum: cuius species & imago
mirabilis est! 10. 07.

CONSANGVINITATIS.

Vide Tit. *Amicitia.*

CONSCIEN TIÆ.

SOLUM conscientia bonæ præmium satisfacere po-
test magna præstantibus. 4. 8.

CONSILII DELIBERATIONIS.

IN rem amici sponte consulere decet: nec operit
petitionem. 1. 22.Vtile est in publicam proferre notitiam, quod velis
esse correctum, ut denunciatione futuri periculi
ad consulendum cunctorum cura moreatur. 4. 74.

CONSVETVDINIS.

Moris.

CONSUEVDINIS amor magnus est. 10. 61.
Æquum est, quicquid omnes colunt, unum putari.
10. 61.

Suus cuique mos, suus cuique ritus est. 10. 61.

CONTRACTVVM.

Pactionis.

Vox legum ac juris est: Bonæ fidei contractum non posse rescindi. 2. 87.

Aperta est improbitas eorum, qui reducant in quietionem pactionibus terminata, & per impatientiam quietis, finem iurgij secunda lite commutant. 7. 109.

CONVIVIL CIBORVM. VI.

Etus. Esca. Potus. Alimenti. Nutritionis. Nutrimenti.

PARVIS nutrimentis, quamquam à morte defendimur, nihil tamen ad robustam valerudinem promovemur. 1. 23. Quem locum expressit Symmachus ex Demosth. Olynth. 3. ἴσως ἀν' ἴσως, Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τέλειόντι καὶ μέγα κτήσεσθε ἀγαθόν, καὶ τῶν τοιούτων λημμάτων ἀπαλλαγῆτε, ἃ τοῖς ἀδενῶσιν παρὰ τῶν ἰατρῶν σίλοις διδομύοις εἰσίνε. καὶ γὰρ ἔτε ἰσχυρὰ ἐκείνα ἐκτίθησιν, ἔτε ἀποθνήσκοντα, καὶ ταῦτα ἀν' ἐμέσθε ὑμεῖς, ἔτε τοσαῦτά εἰσιν, ὥστε ἀφέλειαν ἔχον τινὰ διαρκῆ, ἔτε ἀποθνήσκοντα ἄλλο τι περὶ τῆν ἐα, ἀλλ' ἔστι ταῦτα τὴν ἐκάσθ' ῥαθυμίαν ὑμῶν ἐπαυξάνοντα. Lucianus, περὶ τῶν ἐπιμιθεῶν σωόγτων, aulicos clientes exagitan, qui tenu diariâ illecti aureas compedes volentes gestant: ἐπεὶ δὲ ὡς ὁ καλὸς περὶ τῶν, ἔφη, τοῖς τῶν

τῶν νοσούντων σιτίοις ἐοικῶτα λαμβάνουσι, τις ἴη
 μηχανὴ μὴ ἔχει ἢ πρὸς τὸ κακῶς βεβηλεῖσθαι
 δοκεῖν αὐτὸς, ἀεὶ μενέσσης ὁμοίας αὐτοῖς τῆς ἑπι-
 θέσεως τῷ βίῳ. Hieronym. Comm. in 4. cap.
 Daniel. *Decem panis uncia diurna, & aqua tertia
 Sextarii pars, anima magis trahitur, quam sustenta-
 tur. Qui cibus & potus, juxta inclutum Oratorem
 Demosth. non vires tribuit, sed mortem prohibet. Sc-
 neca Epist. 81. & 18. Liber aliora sunt alimenta car-
 ceris. Sepositos ad capital supplicium non tam angustē,
 qui occisurus est, passit. Sallust. lib. 3. Hist. Villis
 exiguitate mors prohibetur, sic neque, &c. Vide Ob-
 servat. Schotti. 3. 24.*

Convictum paramus agrestibus holusculis partum:
 Quia Luxuries offendit Deam sobriam h. e. Miner.
 v. am. 5. 85.

CORRECTIONVM. Vide

Tit. Admonitionum.

CREDITORVM. DEBITI.

Aris alieni. Solutionis.

IMPROBI debitores, qui adhuc alieno ære de-
 pressi cupiunt secundo nexu sanoris obligari. 2. 56.
 Dignum est, compensari prolixo gaudio seram solu-
 tionem. 5. 10.
 Minus grave est debitorem, quàm ingratam videri.
 9. 117.

CVLTVS. VESTIVM.

Habitūs.

ATHENIENSES pallā usi: Romani togā. 1. 1. *Atti-
 ca pallā tegit sacerum, toga præta parentem.
 Fibulā usi castrenses & militares. 1. 1. At mihi castren-
 sem quod mordet fibula Vestem.*
 Philosophiam multi fastu & habitu mentiuntur. 1. 29.
 Philo-

Philosophi peculiari ornatu utebantur. 2. 61.

Odi in parvo corpore longa velamina. Illa vestis decenter indutui est, quæ non trahit pulverem, nec in humum demissa calcatur. 3. 10.

Hyemi apta vestimenta sumebant, tamen non ad cultum essent. 3. 25.

Alba velamina non segmentati amictus fidem vestiant. 4. 42.

D.

DEBITI. Vide Tit : CRE-
ditorum

DEORVM. PROVIDENTIÆ.

Religionis. Pietatis. Sacerdotij.

Vestalium Episcopatus

VULTU sæpè dicitur pietas. 1. 34.

Etiam gentiles successum rerum suarum Providentiæ divinæ adscriperunt. 2. 6. & 2. 7.

Deum- Matris festa diligenter celebrabant. 2. 34.

Virgines Vestales monumentum viris bene meritis statuerunt. 2. 36.

Si optata nobis non contingant, in providentiâ Dei acquiescendum. 2. 45, 46.

Erit in arbitrio Fortunæ ratum facere. 6. 70.

Religio veterum exemplum facere solet. 10. 61.

Necesse fuit perire omnibus, quod Religionibus negatur. 10. 61.

Honoravit lex parentum Vestales Virgines, ac ministros Deorum victu modico, justisque privilegijs. 10. 61.

Omnia Deo plena sunt, nec ullus perfidus locus. 10. 61.

Plurimum valet ad metum delinquendi etiam præsentia Religionis urgeri. 10. 61.

Longa ætas auctoritatem Religionis facit : servanda est tot sæculis fides : & sequendi sunt nobis paren-

tes, qui secuti sunt feliciter suos. 10. 61.

In eligendo Episcopo Dei omnipotentis expectandum est iudicium 10. 71.

Quæcumque Deo auctore fiunt, meritò divino pietatis Principum iudicio firmantur. 10. 83.

Multi opinantur nihil curare cælestes: præsertim affictos homines. A quâ opinione dissentit Symmachus. 8. 6.

In honore Numinum litationi addebant donarium. 8. 26.

Dij salutis præfides. 8. 70.

Victoria pro Deâ colebatur. 10. 21.

Dea Strenua, quæ faceret streuuum. 10. 25.

Eius sacellum fuit in regione Urbis, cui nomen Templum Pacis: teste Sexto Rufo de regionibus Urb.

Gentiles solebant suorum Deorum honori pateras consecrare. 10. 35. Vide Liv. l. 6. Plin. l. 34. cap. 8. Ambrosius de Virgin. l. 2. *Ut neque omnes, qui dicuntur Dij, retrahere potuerint pateras, quas tenebant.* In veteribus quoque nummis Deorum effigies sculptæ, dexterâ pateram gestantes. Quod divinitatis symbolum.

DESIDERII. CVPIDITATIS.

GRAVIS est sitis bonarum rerum, cui sola fruendi assiduitas medicinam facit. 3. 46.

Nullum desiderium ad secunda progreditur, si priora displiceant. 4. 64.

Reverâ ita naturâ paratum est, ut expetiti diu officij querela decedat, si potiamur optato. 4. 65.

DILATIONIS. PROCRASTINATIONIS.

IUCUNDA dilatio est, quæ simul bona plura restituit. 3. 24.

DILIGENTIÆ. INDVSTRIÆ.

Sedulitatis. Negligentia.

EARERUM est natura, ut quæ præter industriam negliguntur, ignoscenda dicantur. 1. 26. De hac sententiâ vidè Aristotelem. 1. 3. Ethic.

Nemo belli notus, aut domi clarus, exfortem præmij sensit industriam. 1. 43. Ita cùm dignis fructus tribuitur, eandem capeſcentibus spes paratur. *Ibid.*

DOMVS. Vide Tit. **ÆDIVM.**

DONORVM. MVNERVM. MVNIFICENTIA.*Beneficentia. Liberalitatis.**Sportularum. Srenarum.*

LUXUS in privatis negotijs arguendus, in publicis magnificentia probanda. Symm. ex Tullio. 4. 60.

Initum est bonis mentibus, ut quæ copiose ab alijs optamus adipisci, ea ipsi largiter deferamus. 3. 61.

Qui ab alio polcirit officia, sui quoque studij frequentem operam pollicetur. 3. 64.

In muneribus amicorum non sunt damna casuum cogitanda: quin immodè ea in acceptum summa referenda est, quæ ab offerente processit. 5. 56.

Dypiticum & apophoreticum munus offerebant ijs, qui Editioni spectaculorum interessent. *Ibid.*

Inepta est munificentia, quæ præstatur indignis. 5. 59.

Religiosum atq; votivum est, ut à Quæstoribus Candidatis dona solemnia potissimis offerantur. 7. 76.

Offero igitur vobis eburneum dypticum: & castellam argenteam librarum duarum.

In adjectis donis mensura non quæritur. 8. 26.

Munera non semper pretio aut mole æstimanda, sed amore pendentis. 9. 93. & 104. & 107.

Munera quæstoribus novis oblata: dyptica & apophoretica. 9. 119.

Munc-

- Munera cū amicitiā deferuntur, pertinet id ad
charitatis confessionem: ut deberi sibi hæc animus
sumentis agnoscat. 9. 119. & 120.
- Honorem novum adepti, sportulas amicis dabant,
h. e. varia dona. 9. 134. Ad quem locum vide Mi-
scellan. Iureti.
- Principibus Kall. anni munera offerebant. 10. 27. &
35.
- Idipsum quoque faciebant præfecti Urb. nomine
Pop. Romani. 10. 35.
- Decennialibus Imperatoribus: & exactione lustrifeni-
nalis Romanus offerebat multas auri libras. 2.
37. & l. 10. 35. & Ep. 50. Vide Miscell. Iureti ad l.
2. Ep. 57. pag. 73.
- Calendas Auspices anni impertiendis strenis dicavit
antiquitas. 10. 27. & 35. Quam Epistolam vide:
ubi etymon strenarum exprimitur, quod apud nul-
lum alium Authorem legas.
- Munera non ad certum tempus alligata. 10. 27.
- Principes decet munificentia: & felix est sæculum:
quod tales Principes alit. 10. 27.
- Amantium largitio, non deterit vires offerentium.
10. 35.
- Imperatoribus munera Senatus offerebat ex publico
ærarario. *Ibid.*

E.

EBRIETATIS. VI.

ni. Luxus.

- VINA nova calce & prælo subigebantur. 3. 23.
Pætrique nova musta defæcant. *Ibid.*
- Anhelus ganeo ructat vinum. 4. 18.
- Luxuries offendit Deam sobriam: h. e. Minervam.
5. 85.
- Læstrigonum populos ventri & gulæ usque ad ferita-
tis invidiam legimus obsecutos. 8. 23.
- Nullus est in luxuriâ crimen locorum. 8. 23.

EDUCATIONIS. PAREN-
tum. Filiorum.

INIURII sunt filij, qui summo jure cum parentibus contendunt. l. 1. Ep. 1. & Ibid. Præter æquum censent, qui inter dispares obsequium par requirunt.

Parentum studia ex beneficio proficiuntur: liberorum ex debito l. 1.

Parentibus non ad lancem neque ad dimensum verba tribuenda sunt. 1. 1.

Esse plerumque vera est apud parentes filiorum prædicatione, nescio quo tamen pacto detrimentum meritis suis patitur, dum personarum spectare gratiam judicatur.

l. 1. Ep. 15. Αἰὼς γὰρ ἀπὸ ἀϊματός ἐστὶν ἀπίστος, inquit Nazianzenus in carmine Nicoel. ad filium. Parentibus nihil satis est, & efficacior quibusdam videtur petitionis iteratio. 2. 42.

Quotiens parentum beneficijs obligamur, necesse est ad hæredes nexum debiti pervenire. l. 2. Ep. 91. Cuius ego officijs deſunctus, filio opto perſolvere, quod de parente contraxi.

Sic & alibi Symmachus Iſocraticam exprimit ſententiam de continuandâ parentum amicitia in liberos. Vt lib. 7. Ep. 88.

Amicitia parentum rectè in liberos transferuntur, ut charitas ſemel inſita ſucceſſoribus eorum hæreditario jure proficiat. Sic l. 6. Ep. 4. & l. 8. Ep. 43. Inter cætera parentum decedentium bona &c. & l. 9. Ep. 48.

Iſocrates ad Demonicum: πρέπει τὸς παῖδας, ὡς περ τῆς υἱίας, ἔτω καὶ τῆς φιλίας τῆς πατρικῆς κληρονομεῖν. Et l. 9. Ep. 62. Solent patres avari eſſe ſolis, nec ulla filiorum bona putare eſſe profecta deſiderio, & cum probitate potiorum.

Nata ſoboles primo parentes deſe hſarant, mox p̄j metus brevem gratiam fugant. 4. 34.

Parentes læpeſe accommodant ad ſtudia liberorum: ut inſinuent liberis dulcedinem laborum. 4. 20.

Divina miseratio pijs aures applicat votis parentum:
h. e. *Deus exaudiet vota parentum.*

Parentum sollicitudo omnia solet trutinare. 9. 7.

Futuri generi moribus æstimantur. 9. 7.

In iudicis jubentur esse tutelam, qui à parentibus de-
feruntur. 9. 48.

Scio Patres avaros esse voti, nec ulla filiorum bona
putare perfecta, desiderio & cupiditate potiore.
9. 62.

Inter præcipua negotiorum sæpe curatum est, ut eru-
diendis nobilibus Præceptores ex Atticâ posceren-
tur. 10. 25. *Vide etiam Plin. l. 35. cap. II.*

Parentes sæpe coluntur ob liberos frugi. 10. 29.

ELOQVENTIÆ. RHETO-
rum, Oratorum, Rabularum
forensium.

RABULÆ forenses eloquentiã suã abuti solent. Suis
nempe in illo forensi pulvere, quàm rara cognatio
fit facundi oris, & boni pectoris: dum aut mode-
stum ingenium verecundiã contrahitur, aut suc-
cessu eloquens insolescit. Plærumq; enim in mer-
cedem ornamenta linguæ corrumpunt. 1. 43.

Res maximæ magnos hiatus oris requirunt. 3. 47.

EPISTOLARVM. LITTE-
rum, Vide etiam Tit. *Amicitia.*

LITTERARUM silentium amicis molestum. 1. 34.
Silentium litterarum compensatur geminã scriptio-
ne. 1. 42.

Eiusmodi officia litterarum medicinam quondam
infortunij, & mœroris afferunt. 1. 54.

Breves litteræ demunt fastidium lectionis. 1. 56.

Copiosi sunt in scribendo, qui abundè seduli sunt. *Ibi.*

Hortatio epistolæ invitatrix est religionis amici-
tiæ. 1. 58.

Iners desuetudo oblimat ingenium. 1. 59.

Solet

Solet generalem salutationem familiaris sermo præmittere. 2. 17.

Epistolarum apographa servabant : & amicis relegenda dabant, antequam vulgarent. 2. 12.

Annulo obfignabant litteras. 2. 12.

In annulis non integra nomina expressa : sed litteræ tantum aliquot, unde nomen posset intellegi. 1. 2.

Ep. 12. Vide ibi Notas Iureti prolixè.

Brevitas litterarum commendabilis. 3. 1.

Rectè valeo. hoc scribendi debet esse principium, quod maximè expectunt vota lecturi. 3. 40.

Vt desideranti prolixitas grata est : ita displicere non poterit brevis occupato. 3. 57.

Magnis negocijs plura verba conveniunt. Senes autem fastidiunt litteras. Nobis, inquit Symmach. idem sit linguæ modus, qui fortunæ est. Malletm Aborigenum more, dictionem salutis æterna ligno aut corticibus scribere. Ægyptus papyri volumina bibliothecis foroque texerit. Sufficit aliquando celebrandæ amicitiz : Si vales, bene est. 4. 28.

Scribendi brevis magis fastidio, quàm officio proxima est. 1. 45.

Nolo litteras de summo ore stillantes : illas peto, quæ arescere nesciunt : quæ ex intimo pectoris fonte promuntur. *Ibid.*

Brevitas Spartana laudi quondam fuit. *Ibid.*

Atticis tantum decus à facundiâ fuit, ut videantur Lacones metu collationis in diversum studium destinasse. *Ibid.*

Abstinentum epistolis, quæ sunt instar edicti. 5. 50.

Forma vetustatis fuit, in scribendis litteris, ut nomina præponerent epistolis, nullâ adiectione titularum. 2. 35. Sic idem aliquoties huius moris meminit : ut l. 3. 44. & l. 4. 30. Redeamus quin ergo ad infucatos nominum titulos &c.

Hunc scribendi morem superstitio vetusta constituit,

- ut ad peregrina digressi, priorem sibi locum vendicent cum amicis colloquendi. 3. 3. Repetit hanc sententiam alijs subinde verbis. Vt 4. 23. & 5. 30. & 70. 73. & 1. 7. 75. & 8. 56. & 60. 63. & 1. 5. 14.
- Viva vox sui assiduitate vim mali frangit: solatia litterarum cum lectione finiuntur. 3. 6.
- Non sunt litteræ ad amicum felle objurgationis imbuendæ, ne animum ejus contrahant amara sermone. 3. 17.
- Idè affabra rerum natura vel industria litteras peperit, ut numquam muta esset affectio: & si quando absumus, ut linguæ operam fugerentur signa verborum. 3. 17. Æmularur Ciceronem l. 2. Ep. 14. ad Curionem: & l. 1. ad Q. fratrem.
- In stili caudices, aut tiliæ pugillares scribebant. 4. 34. Vide Electa Plautina.
- Sericis voluminibus Achemenio more in fundebant litteras. 4. 34.
- Brevem decet esse sermonem, quo reditus judicatur. 5. 17.
- Fastidiosa est saluatio, quæ nudo sermonæ defertur. 5. 21.
- Litteræ Spartanâ brevitate succinctæ. 5. 37.
- Nihil durius sumas, quàm orationis placitæ citum transitum. 5. 50.
- Saluatio etsi non explet officium, tamen contestatur affectum. 5. 51.
- Vetere instituto iucrebuit, ut ingressi iter, prælibent primitias scriptiois. 5. 73.
- Promptè favendū est honesta cupientibus, ut probabiles volūtates alieno etiam iuventur adnifu. 5. 75.
- Plenum religionis officium est, cum sponte votum amicorum antevenimus. 5. 82.
- Livor non finit fateri, quod cogit veritas judicare. 6. 1.
- Litteras sæpe dictabant: & tantum subscribebant. 6. 1.

Dictio salutis litterario deberur exordio. 6. 37.
 Prima voluptas est, sciscitari, quem statum sanitatis
 habeat amicus. 6. 40.

Litterarum vicissitudine frequenti, sarcite solemus
 præsentia voluptatem. 6. 51.

Decet loqui exultantius juvenalem ealorem. 7. 9.
*Scintillare acuminibus atque sententijs epistolas tuas
 gaudeo. Sed volo : ut in alijs materijs aculeus oratio-
 nis utaris : huic autem generi scriptionis maturum ali-
 quid & Comicum misceas : quod tibi & Rhetorem tu-
 um credo præcipere. Nam ut in Vestitu hominum ,
 cateraque Vita cultu , loco ac tempore apta sumuntur :
 ita ingeniorum Varietas in familiaribus scriptis negli-
 gentiam quandam debet imitari : in forensibus vero
 quaterere arma facundia.*

Brevitas litterarum inculpabilis est, cum ex injuria
 valetudinis, non ex voluntate descendit. 7. 28.

Qui sperat brevi se in conspectum amicorum ventu-
 rum, solet scribendis epistolis abstinere. 7. 67.

Benefaciendi provincia, hominum merita Deo appli-
 cat. 7. 46.

Beneficia plus conferunt præstanti. 7. 46.

Litteræ plurimum opis atque adjumenti impetriunt
 ad confirmationem sanitatis. Valetudo enim scri-
 ptorum assiduitate refovetur. 7. 71.

Solatijs litterarum damna absentia sarcienda sunt.
 8. 14.

Moris est, ut munus litterarum à proficiscentibus in-
 choct. 7. 75.

Litteræ amicorum agrorum fructibus comparantur.
 8. 44. *Nam ut illorum proventus non fallit temporis
 sui debitum : ita fidem nostram expectationis annuus a-
 mici sermo non decipit.*

Frequentes litteræ omnem casum solantur. 8. 64.

Vicissitudo testatur : quod litteræ nostræ gratæ fue-
 rint. 9. 8. (9. 15.)

Exemplum diligentia nos in vicissitudinem provocat.

D Est

Est in litteris & sanitatis & amoris indicium. 9. 24.
 Bonæ amicitiaë iactationes refutant. 9. 25.
 Assiduæ scriptiois nullum potest esse fastidium. 9.
 Litteris salutem præferre solemnè est. 10. 9. (3).
 In negotijs tempore ac iudicatione finitis, cessare.
 quum est longæ orationis excursus, ne sine argu-
 mento rerum loquacitas morosa displiceat. 10. 38.

EXCUSATIONIS.

IUSTA ratio sapientem non potest offendere. 9. 112.
 Solus benignè creditur advocasse, qui excusatione
 non læditur. 9. 112.

EXEMPLORVM.

SPES sæpe alitur exemplis, & placitum esse præ-
 sumimus, quod alijs jam placuisse gaudemus. 3. 7.
 Exemplorum magna vis. 4. 8. (10. 32.)
 Exempla honoris alieni sunt stimulus ad virtutem.
 Exemplum sæpe facere solet Religio veterum. 10. 61.
 Corrigit sequentem lapsus prioris: & de reprehensio-
 ne antecedentis exempli pascitur emendatio. 10.
 61.
 Author est bonorum sequentium, qui relinquit ex-
 emplum. 9. 75.

EXSPECTATIONIS.

Spei. Mora.

EXSPECTATIO semper est onerosa. Nam etsi di-
 gnos respicit, periculo tamen proxima est, dum
 amplius sibi pollicetur. 3. 43.

F.

FABVLARVM. Vide Tit. *COMOEDIA-
 rum.*

FACINORIS, SCELERIS, CRIMINIS.
Peccati. Remissionis.

FACINUS ubi admissum est, debet expiari. 9. 129.
 Vide leg. ult. de noxa act. l. 6. *Si cui crimen.*

Car-

Crimina morte solent terminari. 9. 131. & 10. 54. Vide infra Tit. *Panarium.*

Ambo sibi invicem remittere debent, quod ambo deliquerunt. 4. 54.

Sera est emendatio senectutis. 10. 61.

FAMÆ. EXISTIMATIO.

nis. Lauds. Glorie.

FAMA nihil ignorari de conspicuis viris patitur. 1. 102.

Verustas prodiga laudis, Apellem, Zeuxim, vel horum similes voluminum honore dignata est. 2. 2.

Non pluris apud nos valere debent divitiæ, quàm fama. 1. 2. Ep. 30. *Bonum de me iudicium parentis publici, confessoris mei, cuiusvis antepono patrimonio.*

Etiam suspicione criminis decet vacare Senatorem. 2. 75.

Fama optimo cuique pretiosa est. 3. 69.

Rectè factorum conscientia, famam nostram nutrit: ut suffragia bonorum nesciat invidere. 7. 58.

Famæ & gratiæ decus beneficentiæ acquiri solet. 7. 94. *Honor militia Vestra dandis beneficijs enitescit.*

Careret fama magnorum virorū celebritate, si etiam minoribus testibus contenta non esset. 8. 22.

Alexandrum, sicuti loquuntur Historiæ, gravis mormordit invidia, quòd Achilli fortissimo ævi sui Homerum præconem fortuna tribuisset. 9. 72.

Famam Vestalium violare, grande fuit nefas. 9. 108.

Fama iuvatur aliorum commendationibus. 9. 110.

Fama ad posteros propagatur monumentis librorum. 9. 110.

Nihil magis, quàm existimationem familiarium debemus curare, 9. 127.

Nullius fama sub teste Virtutis succumbet invidiæ. 10. 1.

Non omnes par sequitur fama. 10. 2. Vide ibi exempla.

Eorum famam curare decet, quos diligimus. 10. 4.
& 5. 54. Qui quis amici negligit famam, fidelu-
bricâ est.

FAMILIARITATIS. Vide
Tit. *Amicitia.*

FAMIS. INEDIÆ.

CROCODILI quinquaginta ferme dies inediam
ferre possunt. 6. 43.

FASTIDII. TÆDII

Nausea.

Ex fastidio nascitur cura compendij. 1. 50.

Earum omnium ratio atque natura est, ut quæ hu-
manis sensibus blandiuntur, nequeant efferre fasti-
dium. 2. 56.

FAVORIS. Vide Tit. *AMICITIÆ.*

FELICITATIS. FORTVNÆ.

Prospera.

Cùm insolita & insperata felicitas alicui contigisset,
novum fatum dicebatur à veteribus. 1. 1. Ep. 13. Pa-
catus Paneg. *Nullam majorem Principum felicita-
tem esse crediderim, quam fecisse felicem, & interces-
sisse inopia, & fortunam viciisse, & dedisse homini no-
vum fatum.* Juvenal. Sat. 7. *Exempla novorum fa-
torum transi.*

Perfectis, atque elatis in cumulum bonis nihil adjici
potest. 1. 22.

Falsò creditur, judicij nesciam esse fortunam. 1. 38.

Fortunæ licentia interdum optimos decolorat. 1. 40.

Præmia non reposcunt, quæ solet minor expectare
fortuna. 2. 20.

Fors versat humana: nec semper ex voto destinata suc-
cedunt. 2. 57.

Quid Fortunam deceat, agoosco, cum quâ nimis
con-

contumaciter agit, qui accepto vulnere statim miser esse dissimulat. 9. 113.

Minimæ fortunæ homines extra vitia plebeia censendi sæpe sunt. 10. 16.

FERIARVM. FESTORVM.

VESTALE festum ad fiduè coluerunt Romani: adeò ut si peregre abessent, domum properarent. 2. 59.

Feriarum requie laboris fastidium tergetur. 3. 23.

Omnia amicorum festa sunt communia. 9. 106.

FIDEI. FIDELITATIS. FIDVCIÆ.

Credulitatis : & contrar.

FIDEM plerique verbo ostendant, opere deserunt: quod genus nulli rei est, nisi ad loquendum. 1. 37.

Vide etiam. 4. 30.

Amor fiduciam nutrit. 1. 37.

Cassâ fide sunt, qui jugiter blandiuntur, *Ibid.*

Non est fas malâ fide recuperare, quod bonâ fide possessumere. 2. 60.

Vox juris ac legum est, bonæ fidei contractum non posse rescindi. 2. 87.

Fiducia de simplici affectione surgens, genus est virtutis. 3. 29.

FLVVIORVM. FONTIVM.

PVTEL.

MOSELLÆ laudem persequitur *Symm. lib. 1. Ep. 14.*

Egyptio Melone, sive Nilo maiorem, frigidiorum Scythico Tanai, clariorem Fucino. Vide plura ibi.

Duos meatus replere uno fonte difficile est: uni alveo abundè influunt duplicata principia. 8. 24.

In potu fontium ideo maior est sitis, quia sapor dulcior. 8. 62.

FORI. IUDICIORVM. IVRIS. ACTIO-
num. Accusationum. Appellationum. Curia. Defensio-
nis. Causidicina. Casarum. Causidicorum.
Iustitia. Controversia. Legum.

CONVENIEBANT aliis lege, quos desimili facto ac-
cusabant. Ep. 1. l. 1. Ego te nostri datus exemplo quasi
quadam lege convenio.

In forensi pulvererara est cognatio facundi oris & bo-
ni pectoris, dum aut modestum ingenium verecun-
dia contrahit, aut successu eloquens insolescit.

1. 43.

Quid sint Refutatorij, vide Lexicon Symmachianum.
2. 30. & 10. (2. Vide etiam Cujac, Observ. l. 22. cap.
33. & Miscell. Jureti pag. 61.

Non debet iustitia iudicis inultum esse sinere, qui ex-
emplo gravissimum sit, nisi ausus aliorum vehe-
mens pœna represserit. 2. 33.

Vir justus in alienis quoque judicatorum iniquitate
mordetur. 2. 10.

Ratio quidem semper habenda iustitiæ, sed circa no-
biles probabilesque personas, plus debet esse mo-
deraminis, ut perspiciatur in discretione iudicium.
2. 40.

Actiones Senatorum ad præfectum Urbis deferreban-
tur. 2. 75. Vide Tit. Magistratus.

Nihil est controversiæ, ubi eadem partium iura sunt.
3. 5.

Iudex & inferior magistratus venerari potius, quàm
interpretari debet divina oracula. 10. 50.

Causidicorum sæpe sunt improvidi lapsus. 9. 31.

Causidicini erant tyrones, & candidati. 9. 32.

Difficilis est exitus veterum jurgiorum. Res enim
multis agitata iudicijs, & actionum varietate &
cognoscentium motu, & personarum mutationi-
bus implicatur. 10. 39.

Cognitorem, Symmachus Iudicem vocat. 10. 39. & a-
libi. Vide Lexicon Symmach.

Agenti in rebus, Excerpta dabantur. 10. 44. Agentium enim munus erat : Principum litteras deferre, & vicissim Acta publica, litterasque magistratum referre. Loca παράλληλα ex nostro, vide Lex. Symmach. *Agens*.

Difficile est, ut bona causa sit, cuius actio in jus alterius desperatione transfertur. 10. 52. Vide de his qui potentium nomina in lite prætendunt Cod. Theodos.

Si Relationes, opiniones, sententiæ & gesta Iudicij imperfecta aut falsa viderentur, à parte litigante scripta quædam instituebantur, quorum serie exponeretur Iudicis in iuria in iudicando aut consultando. Dicebantur autem *Refutatorij* l. 2. Ep. 30. & l. 10. Ep. 52.

Apparitor nunciator debebat assistere suis notarijs: alioquin puniebatur, si in fraudem alicuius proferebat indicium. l. 10. Ep. 51. Vide l. 6. ad Sc. Turpilian. D.

In causis appellationum, boni Iudices malunt jus potestatis infringere, quam interpretationum dubia sustinere. 10. 53. Sic supra. 10. Ep. 48.

In causis, quibus momenti reformatio postulatur, appellationes recipi non possunt.

Absentibus atque ignorantibus inter alios Gestancere non possunt. 10. 54. Vide Tit. Cod. *Res inter alios acta vel iudicata, non nocet.*

Neque comminatio ad hæredes proficisci potest. *Ibid* Nemo absens, & inauditus damnari potest. 10. 54. pag. 432. sub finem.

Nullius studio absolvendi sunt debitores, ut implicentur innoxij. 10. 54.

Non fuerit jus, ut una familia novo opprimatur exemplo. 10. 54.

Non licet longâ comperendinatione differri, justitiæ ac legibus amica decreta. 10. 56.

In negotijs tempore ac iudicatione finitis cessare æquum est longæ orationis excursus. 10. 58.

Facit plærumqueratio, aut fortuna causarum, utin controversijs alter æquitate, alter jure nitatur. 10. 59.

In judicijs quis esset dies fatalis, explicat Cuiac lib. 12. cap. 4. & l. 16. cap. 7. ex Symmacho. l. 10. Ep. 59.

De appellationum pœnâ, vide Symm. l. 2. Ep. 30. Et inibi Miscell. Jureti pag. 61.

Vnum remedium convenit rebus ambiguis, fortunâ curiosi luctaminis angustissimis legum arbitrijs referri. 10. 59.

Urbium populorumque luctamina, quoniam sunt majora privatis, iudicio augustiore censenda sunt. 10. 60.

Executorum prava interpretatio, dum supplicantibus favet, plærumque iussa corrumpit. 10. 62.

Quæ secundùm leges iudicantur, præsumimus bonis placitura Principibus. 10. 62.

Provisum est, ne quis temere in alieni capitis discrimen irrueret, nisi se idem prius pœnæ sponcione vinceret. 10. 70. Nam si accusator non probasset, pœnam eandem non patiebatur. l. 8. de accus. & inscript. C. & l. 9. & 11. eod. Tit. Cod. Theod.

Alia est conditio magistratuum, quorum corruptæ videntur esse sententiæ, si sint legibus mitiores: alia Dominorum Principum potestas, quos decet acrimoniam severi juris inflectere. 10. 70. Vide eod. loci Jureti Miscell. pag. 309.

Quæcumque subito, nullo opinante, proveniunt: nec ad culpam iudicis referri possunt, & populum rationis ignarum insperatâ novitate perturbant. 10. 78.

FORMÆ. PVLCHRITVDINIS.

PULCHRITUDO etiam in alieno corpore delectat.

FORTUNE et VICISSI-
tudinis rerum.

Vide Tit. HOMINIS.

FRATRYM COGNATORVM.

Affinitatis.

FRATRYM negotia cognoscere, pia & honesta cu-
ratio est. 2. 3.

G.

GAVDII. LÆTITIÆ. HILARI-

tatis. Vide etiam Tit. *Hominis.* Et

Voluptatis.

SOLET facunda esse lætitia, & angustias clausi
pectoris aspernata gestire. 1. 13.

Difficilis est patientia gaudiorum. 1. 1. Ep. 38. & 1. 1.
31. & 1. 8. 5. & 1. 3. 21.

Lætitia loquax res est, atque ostentatrix sui. 1. 37.

Reverâ quotus quisque homini dies lætus est, sua tan-
tum secunda numeranti? Latius gaudet, qui & al-
terius bonis pascitur. 3. 24.

Exultans animus gloriatur & ostentatione sui non po-
test abstinere. 8. 5.

Gaudij nostri attestatio non nimis proliza esse debet,
ne adulationis suspicio devenisset judicij verita-
tem. 8. 30.

Gaudia, quibus pauci fruuntur, angusta sunt. 9. 85.

Gaudia ob commune bonum solebant amicis com-
municare. 9. 85. & 9. 86.

Magnitudo stuporis locum multis plausibus non re-
linquit. 10. 21. Claud. lib. de bell. Gild.

— manifesta que gaudia differt

Dum stupet, & tanto cunctatur credere voto.

Petrus Chrysologus Serm. 82. *Votis gaudia, & cum
data fuerint, dix creduntur: optata cum præveniunt,
dant stuporem.*

D 5

GLA-

GLADIATORVM. Vide
Comædiarum.

H.

HÆREDITATIS. TRIBV-
torum. Testamentorum.

FÆMINÆ pro parte hæreditariâ tenebantur sol-
vere tributa : ex constitutione Theodof. l. 17.
de Prætor. & Quæstor. l. 10. Ep. 50. Vbi vocantur.
Oblat&æ functiones : & Oblat&æ munera.

Capiunt legata liberti : servis testamentorum iusta
commodâ non negantur. 10. 61.

Quis non familiarissimum quemque signandis adhi-
bet : cùm extrema conduntur. 10. 62.

Non fero signatorem, cui pars bonorum magno de-
fertur. *Ibid.*

HOMINIS & PARTIVM EIVS. ANIMI.
Fortunæ. Humanitatis.

Hi s vicibus humana variantur, ut defectui succedat
ubertas. 1. 23. Sic Ambrosius Ep. ad Valentin. Au-
gustum, contra Relationem Symm. *Quis tam novus
humanis usibus, us Enes stupeat annorum ?* Vide etiam
Pindar. Nem. Od. Ulr. & Aristotel. l. 2. Rhetor.
ubi docet ubertatem succedere sterilitati &
contra.

Vultu sæpe læditur pietas. 1. 34.

Non frustra prædicant : mentes hominum nitere li-
quido die, coactâ nube flaccescere. 1. 37.

Di boni ! quàm nihil homini tutum est atque explo-
ratum. 1. 48.

Sic nati sumus, ut sæpius adversa fungamur. 1. 48.

Fugiunt voluptates, & bonæ cuiusque rei tam bre-
vis usus, quàm levis sensus est. 1. 48.

Sententia est Virgiliana :

Optima

Optima quaque dies miseris mortalibus aevi

Prima fugit ———

Homines Promethei manu ficti. 4. 33.

Hanc omnibus humanis gaudijs legem natura dixit, ut curæ voluptatem sequantur. Natæ subolis primus parentes dies hilarat, mox pij metus brevem gratiam fugant. Honor in exordijs lætus est, dehinc animos laborum æstus ingreditur. 4. 34.

Hanc sententiam ita extulit Apul. l. 4. Florid. *Verum verbum est profectò, quod atunt: nihil homini tam prosperum divinitus datum, quin ei tandem admixtum sit aliquid difficultatis, ut etiam in amplissimâ quâq; lætitiâ subsit quæpiam vel parva querimonia, conjugatione quadam mellis & fellis. Et gravissimè Boëtius l. 3. de Consol. Philos. metro 7. Habet omnis hoc voluptas, stimulis agit fruenter, apiumque par & olantum: ubi grata mella fudit, fugit, & nimis tenaci ferit ictu cæcra morsum.*

Nihil homini tutum est. 6. 28.

Verum est, nequire hominem cuncta pariter vota amica sortiri. 6. 67.

Nihil hominibus æternum est. Volvunt mortalia vices crebræ, & omnium rerum fuga vivitur. 8. 27.

Statius Cæcilius Comicus inquit: Homo homini Deus est, si suum officium sciat. 9. 14.

Homo homini inter lucere debet, & animum quasi gestare primere fronte. 10. 21. Cicero ad Q. fratrem. *Multis simulationū involucris tegitur, & quasi velis quibusdam obtenditur uniuscujusque natura: fons, oculus, cultus per sepe mentiuntur.*

Falsò creditur, nesciam judicij esse fortunam, illa verò & præteritorum memor, & præsentium diligens, & prudens futuri, tibi rependit, quicquid cæteris præstitit. 6. 38.

Fortunæ licentia inter dum optimos decolorat. 6. 40.

Fortunæ difficultatem, quæ cursum vitæ ejus exasperat, adminiculo tuo sperat posse removeri. 5. 48.

Inter

Inter prima numerandum est dona Fortunæ, si optimis quibusque jungamur. 2. 39.

Fors versat humana, nec semper ex voto destinata succedunt. 2. 57.

Cum nimium alicui est Fortunæ vulnus, frigent verba solantium, neque aures applicat consilij surdus ex injuriâ animus: neque cuiusquam tam delenifica & suada facundia est, ut cicatricem vulneri possit obducere. 3. 6.

Fastus & otium Fortunæ grandioris vitia sunt. 10. 21.

Adversa, quæ cum pluribus proferimus, more ingenij humani habent aliquod de societate solatium: quæ verò speciatim alicui casus durus adiecit, altius imprimi solent. 8. 27.

Contra fortuita virtute atque ratione animus est armandus: spes quoque assumenda est meliorum. Sepe titubantia in solidum reverterunt. 8. 27.

Tacenda sunt damna Fortunæ, ne fera consolatio scindat præteriti cicatricem doloris. 9. 54.

Scimus humanitatis hanc esse rationem, ut parùm probatis, & ante discordibus, ad vicem doloris, quem mors incutere solet, reverentiam saltem silentij deferamus. 3. 88. Sententia expressa de præcepto Solonis: τὸς τεθνηκότας μὴ κακῶς, λέγειν. Et Homer.

Οὐχ ὄσιον φθιμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάαδαι.

HONORIS. MAGISTRATVS. DIGNITATIS. *Præfectura. Censurum. Prætorum. Quæstorum. Consulum. Senatorum.* Vide etiam Tit. *Iudiciorum. & Principis.*

HONORES magistratûs in fastis adnotabuntur. 1. 1. *Fasces pistoria tacet; tu respice fasces.* Vide ibi plura.

• Difficile

Difficile factu est, ut honor angustis rebus addatur.

1. 4.

Censorum notio fuit, spectare opera, quæ locassent.

1. 12.

Virtutis individuus comes Honor. 1. 21.

Sæpe iter ad capeffendos magistratus litteris promovetur. 1. 21.

Honor etiam alit virtutem, & artes. Quod exemplis ostendit Symmachus. 1. 21.

An est aliquid tenacius gloria? quæ laudem adijcit voluptati. 1. 42.

Vetus est sententia: Artes honore nutiri. 1. 43.

Nemo enim belli notus, aut domi clarus exortem præmij sensit industriam. *Ibid.* Vide etiam l. 1. Ep. 96. & l. 8. Ep. 30. infra.

Senatorum causæ à Præfectis Urbis cognoscebantur.

l. 2. Ep. 75. Vide Tit. *Magistratus.*

Senatores par est carere suspicione. 2. 75.

Nullus tam cumulatus honor est, quam palma dicendi. 1. 96.

Sæpe in honoribus exhibendis exemplum vitandum est, ne res jūsto orta principio, brevi ad indignos per ambitum perveniat. 2. 36.

Honor alit virtutem, & probitatem. l. 1. Ep. 60. Vide Tit. *Virtutis.*

Dignum est honores benemeritis tribuere. l. 2. Ep. 62. & l. 2. Ep. 64. *Spero acturum Virtutes tuas fascibus munerandas.*

Præfecturæ urbanæ proprium negotium fuit, jura senatorum tueri. l. 2. Ep. 75. Idem liquet etiam l. 20. Ep. 24. Et in jure Civili l. ult. Cod. Theod. de jurisd. om. jud. ubi nominatim cavetur, Præfectum Urbis non posse cognoscere de causa criminali Senatoris, nisi adhibuerit in consilium quinque Senatores non electos, sed sorte ductos, ne de capite atque innocentia alterius judicio electi judicent. Item. l. 13. cod. Cod. Theod. de accus. Ostendit etiam quinquevi-

quevali iudicio finiri apud Præfectum vrbi crimē institutum aduersus Senatorem, vtraque spectatos iudices sponte delectos iudices adhibe. i : sed tantum forte ductos. Vide etiam Cassiodor. l. 4. Var. Ep. 22. ubi Theodoricus Rex iubet Argolicum præfectum vrbi quinque Senatoribus adhibitis de crimine Basilij atque Prætextati cognoscere, qui artis finistræ; hoc est, magicæ, rei deferebantur, Gloriam aucupabantur publicorum munerū exhibitione aut dimissione donatione mancipiorum. 2. 78.

Ad dignitatem aliquam promoti, dyptica & apophoreta offerebant. 2. 81. Non tantum ijs, quorum beneficio obtinebant: verum etiam amicis. *Ibid.*

Summis imperij moderatoribus pia & decora suadentes, initia sunt boni sæculi. 4. 7.

Optimos gubernatores mediocriter etiam remigum manus iuvat. *Ibid.*

Viros politicos, cum honores ambiunt, oportet paullisper censuram vitæ suæ, gravitatemque animi ad populares aures inflectere. 4. 58. Similiter Cicero de Orat. Crassum inducit loquentem: *Equidem cum peterem magistratus, solebam in prensando dimittere à me Scævolam: cum ei ista dicerem, me velli esse ineptum, id erat petere blandius: quod nisi ineptie fieret, bene non putasset fieri.*

Maius quiddam est, honorem restituere, quàm dedisse. 4. 7.

Magnæ vrbis magistratibus angusti animi non conveniunt: sed magnificentia. 4. 60.

Senatores dabant munera gladiatoria. 5. 62.

Ad res magnas obundas requiritur præcipua dignitas. 5. 63.

Leges honoribus digniores. 5. 66.

Novi consules creati, triumphum agebant, ludos edebant. 6. 40. *Itaque palmas à amicis & consulari insigni ornatus fracto cruce sublatus est.*

Consu-

Consules Ludos Circenses edebant. 7. 4.

Catonēs & Atilios vomis & stiva ad Consulares misit
secures. 7. 15.

Quæstores suis Candidatis dona solemnia offerebant.
7. 76.

Ob honores publicos gratulabantur amicis. 7. 57.

Beatus: qui honorum emeritus, otiaitur. 7. 121.

Quolibet honorum culmine animus bonorum non
mutatur: quicquid enim benemeritis honestatis
accedit, id solum magis videtur esse, quam præ-
stitum. 8. 1.

Præmiorum stimulo bonæ artes feliciter incitantur.
8. 30.

Kalendis Ianuarij Præturæ faces forreiebantur. 8. 71.
72. Ad quam dignitatem amicos quoque invita-
bant. *Ibid.*

Præturam capescentes, Ludos edebant, equos Curu-
les ex Hispania parabant. 9. 12.

Senatorum est fidem promissi servare. 9. 47.

Per primi honoris auspicia in uberiorē gloriam felicis
tendendi conatus: ut ad celsiores gradus jantam
pandamus. 9. 67.

Honores consecuti gaudium suum solebant amicis
communicare. 9. 85. 86.

Virtus durioribus negotiis enitescit, & aspernatur de-
clivem facilitatem, maximoque sudore arduum
laudis adniritur. 9. 86. Sic Claudianus:

— *Vile decus, quod non erexit prædixit horror.*

Ingentes geminat discrimina magna triumphos.

Diligentes existimationis viri pro alienis vitiis eru-
bescent, dum ambiuntur. 9. 88.

Ille verè incrementis suis maior est, quem sublimi-
tas parti honoris inclinat. 9. 91.

Consulatus annalis fuit honor. Symmachus ided *an-
nalem trabeam* vocat. 9. 112. Seneca l. 1. de Ira cap.
ult. *annuum honorem.* Cyprian. l. 2. Ep. 4. *annu-
m dignitatem.* Tertull. l. de Patient. *unius anni vola-
ticum*

ticum gaudium. Lactant. l. 4. cap. 10. Cuius rei rationem ponunt, ne diuturnitate potestatis, insolentiores redderentur, sed civiles semper essent, qui scirent se post annum fore privatos.

Trabea sæculo Symmachiano fuit vestis Consulum. 9. 112. Quod & ex aliis Authoribus constat. Amimian. Marcell. l. 25. & 29. Pacat. Panegy. Theodos. Inde Trabeatæ imagines Consulibus Eutropij. Et Trabeata nobilitas Antix virginis. Vide Iuratum ad prædictum locum Symmachi.

Honore aliorum gaudemus. 9. 111.

Ita natura comparatum est, ut omnes sibi delatum decus iudicent, quod dignus acceperit. 9. 112.

Jucundum est, amicorum honoribus interesse. 9. 113.

Quæstoribus novis munera dabantur: dyptica, & apophoretica. 9. 119.

Consulatus ordinarius distinguebatur ab honorariis, & suffectis, qui minoris erant dignitatis. 9. 130. Seneca l. 3. de Ira cap. 31. *Dedit duodecim fasces, sed non fecit ordinarium consulem.*

Ludos dabant novi Consules. 9. 110.

Prætores novi ludos edebant, in quibus crocodilos: & peregrina animalia exhibita. 9. 125, & 132.

Mos erat Consulibus, adepta dignitate, amicis & fautoribus præcipuis, honoris gratia Sportulas imperititi, tamquam solemnia officii novi libamenta: præcipuè autem præsentibus: & quandoque tamen etiam absentibus. 9. 134.

Ad quem locum vide Iureti Miscellanea.

Amplissime potestates malis artibus possidentur sæpe 10. 2.

Quæstores Orationes Principum recitabant 10. 2. Vide Tit. *Artium.*

Quæstores novi edebant ludos. 10. 3.

Plus sollicitudinis habet magistratus, qui ex iudicio, quàm qui ex gratia venit. Ille enim ut meritis datus, spem sui debet æquare: iste ut per beneficium quaestus, à periculo præstationis alienus est. 10. 22.

Magistra;

Magistratum seu publicam curam non affectare, prudentis est. 10. 22. & 23

Bonos mores favor Principū facit, semperque de moribus Principum virtutes judicum fluunt. 10. 22

Si Rectoribus desit integer vigor, & justa conscientia, hominis culpa est, non sæculi. 10. 22

Honorē suum boni cōmendant auctorib. suis. 10. 22

Amabile est præesse civibus: sed placere difficile. lib. 10. epist. 23

In bonis magistratibus majorem gloriam querit temporum famā, quā judicum.

Præfectum seu Magistratū decet fidem præferre blanditiis. 10. 24

Præfectum Urbis seu magistratū decet vitare ambitionem insolitam. lib. 10. epistol. 24. Vide totam epistol.

Præfecti Urbis carpento vehebantur per urbem. lib. 10. epist. 24

Sæculo Symmachi omnes honorati, seu civilium, seu militarium dignitatum, intra urbem sacratissimi nominis utebantur vehiculis dignitatis suæ, hoc est, carrucis: ex constitutione Gratiani, Valentin. & Theodosii. lib. 10. epist. 24. Vbi vide Miscellanea luxuri.

Degenerem Populus Romanus Præfecturam existimat, quæ posteriora traxit exempla. 10. 24

Antiquior esse debet magistratui salus civium, quā salutatio. 1. 61

Magistratus bonus in alios sit temperatus, in se severus: sine contemptu facilis, sine terrore reverendus. 10. 32

Sic Cato apud Sallustium de seipso:

Qui mihi atque animo meo nullius unquam delicti gratiam fecissem, haud facile alterius libidinis malefacta condonabam.

Meliùs Reipublicæ consulitur, si magistratus eligantur inviti. 10. 37. Sententia hæc est Platonis, quam is cum alibi inculcat, tum potissimum Polit. Ethic.

lib.2. *ἡμετέριον ἔαρχεν γηρόιδρον οἰκείῳ ὠνέξενος*
ὁ βίειτο πόλεμο αὐτὸς ἰε δόλουσι, καὶ τὴν ἀλλήν
πόλιν, ἀλλὰ μὴ βί δεῖ γε μὴ ἐρωςὸς ἰε ἀρχεν ἰέναι ἐπ'
αὐτῷ, εἰ δὲ μὴ οἱ ἐρωςαί. &c.

Moribus potius, quam insignibus æstimantur ii, qui
 in publico munere versantur. 10.24. Vid. tot. Ep.
 Senatus Reipublicæ honoris testimonio dicitur anti-
 quum obtinere. 10.21 & 28

Senatores olim ad ambitionem & sædam jactatione
 edebant ludos. 10.28

Parentes sæpè coluntur ob liberos frugi.

10.29

Modestix est refugere magistratum.

10.30

Principis est optimos eligere.

10.30

Nimis arduum est, similes subrogare in locum defun-
 ctorum. 10.30,31.

Vide Tit. *Mortis.*

Ornamentis bonorum incitatur imitatio: & virtus æ-
 mula alitur exemplo honoris alicui.

10.32

Honor etiam invitum sequitur.

Ibid.

Illustrior laus est, de cœlesti profecta judicio, hoc est,
 magistratûs, aut Principis.

Ibid.

Abierit cum homine præmium: sed judicium post ho-
 minem perseverat.

Ibid.

Casibus adversus gloriam nihil licet.

Ibid.

Præfectus Urbis olim Imperatori offerebat Kall. novi
 anni strenas aureas, nomine totius Populi Romani

10.35

Ad præfecturam urbanam civilium rerum summa perti-
 nebat. 10.37

Ad

Ad magistratum optimi quique adhibendi.
Ibid.

Bonorum virorum vena secunda est. *Ibid.*

Præfectus Urbis carpento per civitatem veclus.

10.40

Qui summi loci iudices decolorant, sacri testimonii
facilitatem videntur inceslere.

10.41

Sine ambitu magistratum occupare decet. Quod
se fecisse gloriatur Symmachus.

10.41

Officia quædam erant intramurana.

10.47

Præfectura urbana cæteris superior Romæ.

10.43

Præfectus Urbis Vicarium habuit, qui Vicariam se-
dem adiret. 10.43

Præfectus Urbis habebat Adjurorem Urbani officii.

10.43

Diligentia debet inesse omnibus iudicibus.

10.43

Censuales fuerunt in officio Præfecti Urbis Romæ.

4.8. & 10.43

Senatorum fuga non temerè credenda est.

10.45

Ad Præfecti Urbis officium spectat, jacturam pecuniæ
non tacere. 10.45

Præfecti Urbis fuit, cognoscere de pretio monetæ; &
solidi: adeoque totum Collectariorum corpus di-
rigere solitus fuit. 10.49

Omnes qui ad amplissimos honorum gradus favore
Principum provehuntur, summo studio eniti de-
bent, ut famam sæculi suggestionum veritate tueā-
tur. 10.54

Fides sola in officio munit imperium,

Ibid.

Non est boni magistratûs famæ incerta sectari.

10.54

Omnes, qui ad amplissimos honorum gradus favore Principum provehuntur, summo studio eniti debent, ut famam sæculi suggestionum veritate tueantur. Quod enim genus gratiæ beneficiis Principum rependendæ fortuna impar inveniet, si fidem deserat, quæ sola munit imperium? 10. 54

Qui officio magistratus funguntur: odii & invidiæ obnoxii. 10. 54. pag. 412

In rebus dubiis ad magistratûs salubre judicium con-
volandum. 10. 60

Plus apud magistratum justitia valere debet, quàm licentia. 10. 61

Nihil tam familiare est legibus, quàm magistratûs decreta. 10. 62

Certa officia sunt omnium potestatum. Præfecturæ urbanæ proprium negotium est, senatorum juraturari. 10. 69

Magistratus sunt juris publici conditores. libr. 10. e. pistol. 70

I.

INCESTVS. STVPRI. A-
dulterij.

INCESTUS Vestaliû severissimè punitus. 9. 128 & 129

INFELICITATIS. INFORTVNII.

Fortuna adversa.

Sic nati sumus, ut sæpiùs adversa fungamur. 1. 46.
Vide Tit. *Hominis.*

Graviùs ferimus adversæ, quæ non videmus. Ea quippe est rerum natura, ut quicquid ab altero cognoscitur, asperius & majus habeatur. 2. 7

Integer animus putat innocentiam suam minui, si periculis suorum desit. 2. 7

Spes semper rerum adversarum patientiam suadet. lib. 2. Ep. 37 & 52

Memo-

Memoriã malorum sæpè joci vetustate frangimus. 3. 39
 Plærumque Fors disposita conturbat. 7. 39
 Angusta fortuna non admittit magnum animum. 7. 46
 Animus adversis fortunæ ingens solet reducere valentiam corporis. & vigoris serenum. 8. 31
 Tacenda sunt damna fortunæ, ne sera consolatio scindat præteriti doloris cicatricem. 9. 54
 Fastus & otium, fortunæ grandioris vitia. 10. 21

INGENII. NATVRÆ.

Inolis.

PLENUM ingenio pectus noscitur. 1. 15

INIURIÆ. Vide CALVMNIÆ.

INVIDIÆ. LIVORIS.

Æmulationis. Odij.

INVIDIA non potest ferre favorem, & benevolentiam. *Libr. 2. Epist. 31. Theodosii Domini nostri erga me favor fecit, ut aliquid interim moliretur invidia.*

Conscientia rectè factorum famam nutrit, ut suffragia bonorum nesciat invidere. 7. 58

Solet bonis livor obstrepere. 9. 97

Nullius fama sub teste Virtutis succumbet invidiæ. *lib. 10 ep. 1*

Scio quidem naturæ humanæ vitio, probitatem subjacere livori. Sed miror eò progressas insidias æmulatorum, ut crud o infantis fama peteretur. *libr. 10 epist. 41*

Invidia semper comes magnæ virtutis. 10. 54

Privata odia adversum leges non sunt exercenda. 33. *Ibid.*

IOCORVM. FACETIARVM.

rum.

MEMORIAM malorum sæpè joci venustate frangimus. *lib. 3. epist. 39*

IUDICII. PRÆIUDICII.

LICET alienas spectare virtutes: adeoque & iudicare licet, tamen si non æquè gauro earumdem artium. lib. 1. ep. 29. Sic hominum pars magna Olympium Iovem Phidia, Buculam Myronis, Cane phoras Polycei mirata est: intelligendi natura indulgentius patet. Alio qui præclara rerum paucis probarentur, si boni cuiusque sensus, etiam ad impares non veniret.

Neque enim meo præiudicio debet astringi, cujus expecto iudicium. 1. 41

IURAMENTI. IURISIVRANDI.

IURARE solent per Genios Imperatorum. 10. 54. Testor Custodem Numinis vestri Deum. Vbi vide Miscell. Jureti, pag. 292

LABORIS. INDUSTRIÆ.

Diligentia.

FERIARUM requie laboris fastidium tergetur. lib. 3. ep. 23

Famulatus est quidam, si cedentibus viribus recusemus uti laborum vacatione, quam præstat senectus. lib. 5. ep. 68

Fructus laboris est, placere melioribus, & pro industriâ animi integritate palmam iudicij promereri. Libr. 9. Epistol. 72. Sic lib. 7. epistol. 85. Laudabilis quisq; hanc solam mercedem pudoris atque honestatis exoptat, ut ad intimam familiaritatem bonorum purâ conciliatione conveniat. Et libr. 5. epist. 64

LAUDIS. GLORIÆ. OSTEN-
tationis.IACHTANTIÆ. PANEGYRICI. TESTI-
monij. Commendationis. Vide etiam Ti-
tulum *Amicitia*.

LAUS propria ostentationi non abſimilis. Libr. 1. Epi-
ſtol. 1. Derides, quòd de me aliqua juſto indulgenius
predicavi. Eſt hæc vera & digna reprehensio. Omnis
quippe oſtentatio non caret ſuſpicionemenda. ij. Quia
quicquid aſſumitur, proprium non putatur.

Iactantia avara laudis multum decoquit de pudore.

Lib. 1. Epiſt. 1

Modestia cauſa propriam laudem defugimus.

Lib. 1. Epiſt. 1

Laudaria laudato viro rara eſt merces ingenii. 1.3

Filii parentibus non ſine ſuſpicionem adulationis com-
mendantur, & laudantur. lib. 1. epiſt. 25

Verecundia glorioſum teſtimonium non fert: tamen
ſi laudibus omnes gaudeamus. 4. 52

Laudis & teſtimonii honeſtamentum præoptandum
eſt muneribus. Nam qui opibus illaudatus iuva-
tur, neceſſarium magis donum, quàm juſtum præ-
mium videtur adipiſci. 1.3

Pro cognitis pauca dicenda ſunt. libr. 7. epiſtol. 102.

Vide etiam libr. 2. epiſtol. 94. Et libr. 9. epiſtol. 61.

Eſt caciùs ſtudia & amorem bonorum probabilis
vita conciliat homini, quàm commendationes.

Vide etiam 1. 62, 94. Et 3. 47

Amici amari malunt, quàm ſuſpici. 4. 42. Vide ſu-
pra Titulum *Amicitia*.

Qui plura prædicat de eo, à quo ipſe prior laudatus
eſt, mutuum ſcabere videtur, 1.3. Et libr. 7. epiſt. 10.

Is, qui laudatorem suum vicissim laudat, fecerit gratiam videtur referre.

Prolixo testimonio suspicionem laudatoris incurrimus. 1.43

Ita meminisse oportet gloriæ alterius, ne verecundiæ oblitus existimeris. 1.55

Laudentur incogniti, ut eorum merita non occultò sita, testimonii splendor irradiet. 1.94

Commendario præstare debet incognitis. libr. 2. epistol. 9. Vide etiam libr. 5. epistol. 58 & 3. 47 & 6. 27 & libr. 7. ep. 102

Bonum iudicium hominum de nobis, cuius anteponendum est patrimonio. 2. 30. Eadem est Solonis sententia in Proverbiis.

Non est dignum gaudere, si qua laus ex alterius errore proveniat. 2. 55

Supervacaneum est, commendare conspicuos: ut si in sole positus facem præferas. libr. 3. epistol. 48. Hanc sententiam repetit aliquoties: ut libr. 3. epistol. 91.

Probitate & honore pollentibus viris nihil addit aliena oratio. Et libr. 9. epist. 62 & libr. 7. epist. 62 & 94

Et libr. 2. epistol. 2 & 9. Et libr. 3. epistol. 34, 66, 87. Et libr. 7. epistol. 62. Et libr. 4. epistol. 59

Verus & maximus laudis profectus est, quoties sequentibus priora sequuntur. Sententia est Platonica:
 τὸ νικᾶν αὐτὸν πάντων νικᾶν πρότη τε καὶ ἀρίστη:
 τὸ δὲ ἠττᾶσθαι αὐτὸν, ἀφ' ἑαυτῆ πάντων ἀρχίσθαι
 τε ἀμα καὶ κακίσθαι. libr. 1. de Legg.

Laudem perennem pia facta conciliant. libr. 4. ep. 67 & 1. 7. epist. 103

Qui omnium ore celebrantur, & probitatis laude conspicui sunt, incogitos quosque ad amorem propriæ familiaritatis invitant. libr. 5. epistol. 5

Omnis commendatio amici testimonium tribuit, suffragium præstat incognitis. 7. 86

Etiam

Eriam is laudem meretur: qui alienos labores promovet, & evulgat. 1. 31

Magnæ parti, hominum ab hoc morbo nulla cautio est. 1. 37

Principum laudes civiles & bellicas panegyricis scriptis prosequantur. 2. 13.

Res magnæ & insperatæ in secreto se esse non patiuntur. 2. 38.

Verus & maximus laudis profectus est, quoties sequentibus priora vincuntur. 4. 59

Ubi rerum magnitudo est: ibi opus est laudatoribus multis: ut numerum impleat onus debiti. 7. 104.

Etiam laudatores impares aliorum virtutes prædicare possunt. Nam & Homerum à dissimilibus novius prædicari. Careret quippe fama magnorum virorum celebritate, si etiam minoribus testibus contenta non esset. 8. 22.

Præmium laudis honestate consequimur. 8. 68.

Laudari ab laudato viro, vetus dictum est. 9. 110

Heraclius Philosophus summam laudis arbitrabatur, placere uni, si esset optimus, qui probaret. 9. 115.

Qui se invicem laudant, Mutuum scabere mulos, putantur. Quod amici trepidè faciunt. 10. 1.

Nullius fama sub teste virtutis succumbet invidiæ. 10. 1.

LEGATIONIS. STVDIORVM.

Lectio veterum Authorum solemus solari nostram solitudinem. 3. 50.

LEGATIONIS.

Legatio multum sollicitudinis habet. 7. 54.

LEGVM. PRIVILEGIORVM. IMMVNITATVM.

Decemviri tabulas legum suarum condiderunt anti- quis verbis. 3. 44.

Leges honoribus digniores. 5. 66.

Legum sanitas plærumque ab ipsis corrumpitur, quibus curanda mandatur. 9. 116.

Solæ leges, quæ in bonum commune procedunt, numquam patiuntur occasum. 10. 28.

Privata odia adversum leges exercenda non sunt. 10. 54.

Lex parentum Ministros Deorum justis semper privilegijs honoravit. 10. 61.

LIBERORVM. Vide Tit. *PARENTVM.*

LIBERALITATIS. Vide *DONORVM.*

LITTERARVM. Vide *EPISTOLARVM.*

LOCORVM. REGIONVM.

Fit plerumq; ut ex bonis accidentibus honor & voluptas locorū crescat, & amoris signa præferat. 4. 20.

Hispania dives equini pecoris. 4. 59. & 4. 60. & 7. 37.

Sint licet plures hominum sententiæ, quæ maritimis montana postponent; ego tamen, inquit *Symmachus* vitandis æstibus magis judico nemorosa, quàm cultu aperta congruere.

Natura regionum suis meritis, non nostris quæstibus æstimanda est. 7. 37.

Magna venustas Campaniæ Regionis 9. 45.

LOQUACITATIS.

Sine argumento rerum loquacitas morosa est. 10. 38
Vitium senile verbositas 3. 48.

LVDORVM. Vide Tit. *COMEDIÆ.*

LXXVS. Vide Tit. *EBRIETATIS.*

M.

*MATRIMONII. CONIVGII. NUP-
TIALIARVM.*

SPORTULAS offerebant in nuptijs. 3. 24.
4. 14. & 4. 55.

In nuptijs munifima auro cuspum offerebant. 4. 55.

Faces in Nuptijs adhibitæ. 7. 19.

Postidie nuptias apud novum maritum cenabatur,
& quasi reficiebatur potatio. Unde Repotia dicta.
7. 19. Vide Festum. Et Caiac. lib. 16. Observ. cap.
29. Turneb. Adv. lib. 3. cap. 6.

Nuptiale festum amicorum curiosè celebrarunt. 7. 19.
Fides & pacta matrimonij servanda, nec temere mu-
randa. 9. 43.

Novos nuptos sportulis prosequerantur. 9. 91. & 106.
& 107. Vide paulò antè.

Ad nuptias invitabant amicorum potissimos. 9. 167.

Nuptialibus votis raro solebant abesse amici. 10. 6.

Filiam fratris sui filio copulare, multis fuisse conces-
sum, manifesta testantur exempla. 10. 11.

METVS. TIMORIS. TREPIDATIONIS.

HOMINUM supervacua est trepidatio. 3. 36.

MILITIÆ. Vide Tit. **BELLI.**

MISERIÆ. Vide Tit. **ÆGRITVDINIS**

MÆRORIS. Vide Tit. **ÆGRITVDINIS.**

MONETARIÆ-REI.

COLLECTARII & numularij Romæ: qui monæ-
tariam curabant. Et hi in tutelâ Præfecti urbis. 10.
49.

MONITIONVM. Vide Tit. **ADMO-
nitionum.**

MONUMENTORVM. MEMORIÆ.

MONUMENTA memoria causa locabantur in prædijs
conditorum suorum: quæ picturis & versibus exorna-
bantur. I. I. Ibi (in Lucrinâ sede) Acyndino conditori,
eiusq; maioribus ἐπιγεγραμμένα verba libavi, & pictura li-
centiam, quæ vestitum disparem singulis tribuit, in ra-
tionem coegi. Vide etiam Epist. 2. lib. 1.

MORBO-

MORBORVM. INVALETVDINIS. VVL-
nerum. Medicina. Medicorum. Februm. Podagra.
Valetudinis. Sanitatis. Doloris. Ægritudinis.

VULNERA intempestivè contractata crudefcunt.
1. 100.

Omnis internus dolor corporis hyemali crefcit inju-
riâ. *Ibid.*

In dolore aut morbis conftituti fanum Dei tutelaris
accefferunt. 2. 32.

Humor sæpe pectus obfidet, qui importunam tuffim
ciet. 2. 48.

Animus plerumque fpe & gaudio morbum levare fo-
let. 2. 79.

Febres incertæ dederunt vires corporis. 3. 38. (39.

Hyemis injuria plerumq; follicitat fanitatis fidem. 3.
Sanitas sæpe opem cæli clementioris expectat. 3. 39.

Quam fententiam illustrat simili 6. 77.

Ætas declivis in fenium obnoxia morbis. 4. 32. *Vale-
lemus, quantum ætas admittit declivis in fenium.*

Animus æger bonum fanitatis ignorat. 4. 74.

Reliquiæ longæ ægritudinis armentali lacte depel-
luntur. 6. 17.

Valetudo etiam jejunijs fauciatur. 6. 29.

Præfentia hebetantur incommoda, fi cui dolor major
accefferit. 6. 45.

Animus morbo corporis occupatus rebus alienis cu-
ram nefcit intendere. 6. 47.

Purgatorio medicamento alvum vacuumus, ut fervor
oculorum cum cætero onere decedat. 6. 64

Sanguinis emiffione venæ juvantur. *Ibidem.*

Februm noxa brevibus intervallis manfionum minui
folet. 7. 32.

Valetudo fcriptorum affiduitate refovetur. 7. 71.

Valetudo percutitur feu infalubribus aquis: feu ætis
mutatione 7. 74.

Medicorum curatione, & abftinentiâ, valetudo recu-
peratur. 8. 3.

Animus

Animus adversis fortunæ ingens solet reducere valentiam corporis, & vigoris serenum. 8. 31.

Humor noxius articulis illapsus, affligit valdè. 8. 46.
Non licet celare morbos, nihil profuat figmenta sollicitis. 8. 47

Dolor corporis officiorum familiarium sequestrator. 8. 54.

Vigiliæ nocturnæ, causa morborum. 8. 58.

Imbecillitas corporis testatur insomnes curas. 9. 42.

Solent qui medicinam callent, cum jam forti usu in magisterium provehuntur, ac fiunt artis emeriti, proximis imperare, & feriatâ manu curationem juvare præceptis. 10. 7.

Morborum ferax est otium. 10. 5.

Affecta diuturno morbo corpora sæviorem medicinam ferre non possunt. 10. 14.

Symmachus contra podagram usus calidâ arenâ. 8. 46.
Vide prolixè de hac volutatione in arenâ calidâ Isaaci Casauboni Animadversiones in Sueton. lib. 2. 158.

Collegium Medicorum Romæ: ad quod summates alijs decedentibus acciti fuerunt. 10. 47. Valentiniâni Constitutio voluit, ut tot essent Medici in urbe: quot Regiones urbis.

MORTIS. OBITVS. FVNNERIS. SEPVLCHRI.

OBITUM nostrorum exempla invicti animi solantur. 3. 6. Vide Tit. *Ægritndnis*.

Qui bene moriuntur, summum sui desiderium, magnumque civib. gratum relinquunt dolorem. 10. 30

Memoriam benemeritorum populus deslet: aded ut ferias faciat publicarum lætitiarum. 10. 30. & 31.

Immò cum ipsâ Fortunâ expostulare solent: quod sibi Principum beneficium sustulisset. *Ibid.*

Etiam collegæ impatienter ferunt obitûs eorum: quibus cum Rem publicam gubernarunt: aded ut vacationem muneris petere soleant. *Ibid.* Sa-

Satis habet testimonij post fata, qui bene vixit. Dolor enim omnium mortem celebrem facit. 10. 31. Vivit enim in memoriâ & amore cunctorum: atque hoc uno punit invidiam, quòd tantum ei mors ad gloriam contulit, ut huic quoque fortunæ livor debeat invidere. 10. 32. *Ibid.*

Memoriam benemeritorum statuarum diuturnitate solebant oculis posterorum tradere: non quòd illi præmia terrena desiderent, qui gaudia corporis etiam cum homines agerent, ut caduca calcarent: sed quia ornamentis bonorum incitatur imitatio: & virtus æmula alitur exemplo honoris alieni. Hinc factum, ut rusticis adhuc sæculis, optimi quique civium manu & arte formati in longam memoriam mitterentur. 10. 32. Vide totam epistolam.

CONTINUITATIS.

MOTUS. *συνηθείας.*

Omne quod in cursu est, viget. 7. 67. Vide etiam Tit.

ACTIONVM.

MFNERVM. Vide Tit. DONORVM.

MVSICES.

Achilles ægti animi curas fidibus resolvit. 3. 74.

N.

NATALIS. NATIVITATIS. GENII.

De natali munera mittebant. 1. 11. *Cum jam filia nostra dies natalis appeteret, commodum aderant, quæ muneri miseratis.*

Natali Principis offerebantur equi: item vestes holicæ: ut & Amphitheatrica spectacula. 4. 8.

Festivitatem natalitiam hilariter habebant. 6. 2.

Natali Urbis ludos exercebant. 6. 40.

Natalitia munera mittebant. 6. 48.

Natalem diem cum curâ agebant: convivjs celebrabant. 6. 80, 81.

Singulorum Genij credebantur esse Dij. 10. 54. *Testor Cultodem Numinis vestri Deum. h. e. Genium Imperatoris. Ubi vide Miscell. Jureti pag. 292.*

Ut

Ut animæ nascentibus: ita populis fatales Genij di-
viduntur. 10. 61.

NATATIONIS. FLUMINIS.

NANTEM sequitur gravedo. 4. 18.

NEGOTIORVM.

NEGOTIA in præsentia rectius & tutius curantur,
quàm absentia. 9. 6. Vide Tit. *Actio num. & Præsentia.*

NOBILITATIS.

VIRTUS præferenda nobilitati fortunæ. 3. 3.

Circanobiles probabilesque personas plus debet esse
moderaminis, ut perspicitur in dilcrezione judi-
cium. 9. 40. 1

Nobilium liberi Philosophis traditi. 10. 25.

NVNCII.

FIT plærumque ut levia rerum, portitor festivus exor-
net. 1. 90.

NVPTIARVM. Vide Tit. *MATRIMONII.*

OBIVRGATIONVM. Vide Tit. *ADMO-
nitionum.*

OBSEQVI.

PRÆTER æquum faciunt, qui inter impares par
obsequium requirunt. 1. 1.

OCCASIONIS.

OCCASIONEM atripere, prudentis est. 1. 7.

OECONOMICÆ-REI.

BONUM patrem familias decet sæpe in visere sua præ-
dia, suos agros. 1. 5.

OFFENSIONVM. Vide Tit. *CALVMNIÆ*

OFFICIORVM. BENEVOLENTIÆ. AMI-
citiæ. Studij. Salutationis. Vide etiam *Be-
neficiorum.*

SEDULITAS, quæ non compensatur, onerosa est. 1. 3.

Beneficia parentum etiam ad hæredes transeunt. 2. 91

Reverâ ita Naturâ paratum est, ut expecti diu officij
querela decedat, si potiamur oprato. 4. 65.

Et temporum clementiæ congruit, & sancto ingenio
familiarè est, opis indigos sublevare. 4. 67.

Pecu-

- Peculiarum causas usque ad detrimentum amicitiarum non oportet extendi. 4. 71.
- Bonus familiare est, studia benigna cumulare, quorum gratiam sentiunt non perire. 14. 72.
- Officia pietatis præferenda officijs lætitiæ. 5. 5.
- Quæ ex more sunt, etiam gratuita delectant. 6. 76.
- Officia familiaria plæraque noctu, vel primâ luce celebrare solebant. 8. 41. Vide Isaaci Casauboni Animadv. ad Sueton. pag. 134.
- Dare operam bonæ valetudini, & alloquio crebriori: quæ cum petimus, sedulo pollicemur. 1. 5.
- Qui ab alio poscit officia, sui quoque studij frequentem operam pollicetur. 3. 64.
- Officia si plærumque deseras, occupatio est: si semper, oblivionis crimen putes. 3. 28.
- Fas non est, læta officia obire lugentes, ne eorum tristitudo aliorum hilaritatem contrahat. 3. 21. & 9. 113.
- Non pereunt officia delata sapientibus. 3. 68.
- Inter castrenses curas loci officia otiosa non habent. 3. 70.
- Ea rerum natura est, ut officiorum diligentia fructu vicissitudinis incalescat. 3. 71.
- Spontanea officia stimulo exhortationis non oportet invitari. 5. 3. & 1. 97. & 2. 26, 88.

OPIFICVM. Vide Tit. ARTIFICVM.

OPINIONIS. SENTENTIÆ.

OPINIONUM talium; quæ sine auctore prodeunt, nulla nobis curatio esse debet. 1. 49.

OPTIIONIS. ELECTIONIS.

Rerum bonarum difficilis est electio. 4. 51.

Dubia est optio, cum de similibus judicatur. 10. 21.

ORACVLORVM.

NON vides Oracula olim locuta desijisse, nec ullas in
antro

antro Cumano litteras legi, Dodonam loqui frondibus, nec de spiraculis Delphicis ullum carmen audiri? 4. 33.

Nemo prudens humanis verbis corrumpit oracula. 10. 21

OTII. QUIETIS. REQUIETIS. Vide etiam
Seceſſus.

NON minus otij, quàm negotij est præſtanda ratio. 1. 1.
Ubi Symmachus expreſſit Catonis præceptũ, quod ex initio Originum eius refertur. Ad quod etiam Juſtinus in Præfatione operis ſui alluſit. *Simul, inquit, ut & otij mei, cuius & Cato reddendam operam putat, apud te ratio conſtaret.* Vide & Columellam extremo. l. 2. Sic verdè Cato dicto loco: *Clarorum virorum atq; magnorum, non minus otij, quàm negotij rationem exſtare oportet.* Autor Tullius pro Plancio. Sed & Ennodius Ticinenſis in diſſiſione Epiphantij. *Si reddenda eſt, ait, de otioſo ſermone ratio, non minus de otioſo ſilentio.* Galba tamen cùm in deſidiam converſus eſſet, dicere ſolebat, *neminem cogi rationem ſui otij reddere.* Sueton. Galb. cap. 9.

Neque minus reſidem facit remiſſio animi, quàm occupatio. 1. 47.

Urbanarum rerum feſti ingentem animum ſolitudine domabant. 1. 47.

Præſtat macerati otio civitatis, quàm pericula ruris incidere. 2. 22.

Alia otij, alia negotij ſigna ſunt. 4. 18.

Felix materia eſt, ſuadere otium. 6. 61.

Morborum ferax eſt otium. 10. 5.

Fastus & otium fortunæ grandioris vitia 10. 21.

P.

PARENTVM. LIBERORVM. FILIORVM.

PARENTIBUS non ad lancem, nec ad diſmenſum verba ſunt tribuenda 1. 1.

Et ſi plærumque vera eſt, apud parentes filiorum prædicatio, neſcio quo tantum pacto detrimentum

F

meriti

meriti sui patitur, dum personarum spectare gratiam judicatur. 1. 19. Αἴνϙ ρδ ἀφ' αἱματϙ ἐς τὴν ἀπῆλϙ, ut ait Nazianzenus in carmine Nicoctis ad filium.

Quoties parentum beneficijs obligamur, necesse est ad hæredes nexum debiti pertinere. 2. 91. Sic eandem Isocratis sententiam de continuandâ parentû amicitiâ, & inrer liberos, habet 7. 88. & 8. 43. & 9. 18. Natæ soboles primo parentes die hilarant, mox pij metus brevem gratiam fugant. 4. 34.

Parentum amicitiâ rectè in liberos transferuntur, ut charitas semel inita, successoribus eorum hæreditario jure proficiat. 7. 88.

Inter cætera parentum decedentium bona, amicitiâ quoque affectanda successio est. 8. 43. Isocrates ad Demon. πρέπει τὸς παῖδας ὡς περ τῆς νοσῆας, ἔτω καὶ τῆς φιλίας τῆς πατρικῆς κληρονομεῖν.

Contra morem parentum nil licet. 10. 61.

Solent patres avari esse voti, nec ulla filiorum bona putare perfecta, desiderio & cupiditate potiore. 9. 62.

Filij unici semper chariores habentur. 5. 68. Vbi vide prolixè Notas Jureti.

PARSIMONIÆ.

PARSIMONIA homini familiaris & cognata sapientia, & adversis fortunæ animus ingentior. 8. 31.

Odi parsimoniam verborum bonorum. 1. 45.

PATIENTIÆ. IMPATIENTIÆ.

Æquus animus maiore pretio munerandus. Indignus enim læditur, quem religio non permittit offendi. 3. 18.

Injuriz dolorem mollire debet medicina Patientiz. 6. 22.

Impa-

Impatientia Græcis delitijs congruens. 8. 47.

Patientia viro digno assumenda: & quæ mutari nequeunt, non sunt lugenda. 9. 123.

P A T R I Æ.

NUM QUAM est securus amor patriæ: & quamvis magna remedia conquirat, semper illud purat imminere, quod timuit. 1. 61.

Reditus ac recursus in patriam semper omnibus gratus est. 2. 52.

Patria in rebus angustis vel opem bonorum, vel societatem requirit. Neque enim præsentiam nostram sola prospera eius expectant. 7. 38.

Patriam deserere impium est, & crudele. 6. 18.

Præ cunctis voluptatibus patria cuique sua diligenda est. 8. 65. *ὡς οὐδὲν γλυκίον τῆς πατρίδος ἐστὶν ἐκείνη!* inquit Homerus.

P A U P E R T A T I S. E G E S T A T I S.

N I H I L magna dignitas à paupere petit. Sit fortasse plærisque ipsa inopia gravis: habet tamen alieni oneris exceptionem. 4. 61.

Validior est omnibus vacationum remedijs exhausta fortuna. 4. 61.

Angusta fortuna non admittit magnum animum. 7. 46.

Pauperes Rep. salvâ sub bonis Principibus solent sæpe emergere. 10. 21. & 28. Sic Claudianus laudat Stiliconem, quòd illius beneficio pauperes tunc temporis inciperent honoribus clarescere, cùm felicibus ingenijs iter aperiretur. Vide etiâ Sidon. Apol. 8. 7.

P E R E G R I N A T I O N I S.

Peregre advenientib⁹ omnia humanitatis officia præstari solent. 1. 3. Beneventum me recepi. Ibi summo cultu omnium plausuque susceptus tanto honore celebrabar.

Peregrinatio multum difficultatis habet. 7. 54. & 8. 37.

Peregrinatio instar morbi est.

Peregrinatio senio est. 2. 17.

- Iterfacturi Deos precabantur, ne impediretur. 1. 9.
 Pietas sæpe durum iter vincit. 1. 9.
 Peregrinationis injuria desiderat quietem. 3. 45.
 Otium interdū solebant mutare peregrinatione. 3. 63.
 Peregrinatio multum difficultatis circumfert. 7. 54.
 Peregrinatio instar morbi est. 8. 31.

PERICVLLI.

PLÆRUMQUE utile est, in publicam proferre notiā,
 quod velis esse correctum, ut denunciatione futuri
 periculi ad consulendum cunctorum cura movea-
 tur. 4. 74.

PETITIONVM. FLAGITATIONVM. PO-
 stulationum. Supplicationum.

- INIURIUM est, magnopere flagitare, quod speres: ne
 quod est voluntarium, videatur extortum. 1. 36.
 Præfatio opus est, si ardua postulentur: pronis ac faci-
 libus ad moveri ambitum non oportet. 6. 3.
 Talia sunt poscenda, quæ nec intervenientis petition-
 nem, nec præstantis judicium decolorent. 9. 51.
 Non difficile credimus impetrari, quod à legum pa-
 rentibus postulatur. 10. 40.
 Ea inter amicos petitionum debet esse conditio, ut
 præstantibus prona videantur, quæ sunt magna po-
 scentibus. 7. 26.

PHILOSOPHIÆ. Vide Tit. ARTIS.

PLENITVDINIS. CVMVLI.

CUMULUM sibi addi plena patiuntur. 2. 15.

POENARVM. SVPPlicIORVM.
 Impunitatis.

- POENA vehemens ausus alios nefarios comprimit
 exemplo. 2. 33.
 Graviorum nozarum poena sine vitæ solvitur. 10. 54. &
 lib. 9. 131. Videl. ult. ad lul. maiest. D. & l. 1. & 2. si
 reus vel accus. mortuus sit. C.

Mori-

Moribus scævis familiare atque cognatum est, armare spiritus impunitatis exemplo. 10. 51.

Exempla pœnarum plurimùm faciunt ad emendationem. 10. 61

PRÆDIORVM. Vide Tit. AGRICVLTVRÆ.
PRÆSENTIÆ.

PRÆSENTIA dominorum in agris colendis multum facit. 7. 66.

Etiam actiones quæcunque in præsentia tutius curantur, quàm in absentia. 9. 6. Videlocum integrum: Item Electa nostra Plautina Tit. Præsentia-persona.

PRINCIPIS IMPERATORIS. Vide etiam
Magistratus.

PRINCIPEM vel natura, vel tempora commendant. 1. 13. Hic in laude est natura Principis, ibi priscæ munus atatis. Vide ibidem exempla Principum.

Angustius est regenti sibi, quàm subditis modum ponere. 2. 13.

Principes ob editionem ludorum ab subditis laudantur. 2. 29.

Principes debent esse parentes publici, & conservatores, omnium Domini. 2. 30.

Principes æterni & divini dicebantur ferè post mortem: non tamen semper id observatum. 2. 31.

Principis est virtus maxima, nosse suos. Sic solène fuit Theodosio in suos exercere censuram, morumque agere delectum, & singulos, & novos semper expendere, nec consuetudini condonare iudicium. Idem per immensum requirit venas bonorum, nullosque avidius trahit, quàm nihil desiderantes. 3. 81

Summis imperij moderatiorib⁹ pia & decora suadentes, instrumenta sunt boni scæculi. 4. 7.

Optimos gubernatores haud mediocriter etiam remigum manus juvat. 4. 7.

Boni consiliarij Principibus benefaciendi addunt calorem. 4. 12.

- Principis est, medicinam facere Reipub. 10. 2.
 Interest serenissimorum temporum gloria, ut sicuti omnibus in hac vitâ positis ac locatis communis est cæli spiritus, lux diei, ita clementiam maximi Principis sentiant vota & facta cunctorum. 9. 1.
 Principum Orationes recitabant Quæstores. 10. 2.
 Vide Tit. *Artium*.
 Principum laus, nostrum est officium. 10.
 Principes, Imperatores, olim facundi fuerunt. Sic de Gratiano noster inquit 10. 21. *Nos humi roptamus, focco magis idonei, quàm cothurno, postquam facundia res esse cepit imperij: Musis in Palatio loca lautia data.* Cornel. Tacit⁹ lib 12. Ann. observat ex ijs, qui rerû potiti sunt, primum Neronem alienæ facundiæ (Senecæ) eguisse. Aurel. Victor Constantium Imp. laudat, quod solâ vi facundiæ suæ Vetricium deiecit Imperio, & illius exercitum eloquentiâ dissipasset. Vide etiam Mamert. Panegy. de Juliano.
 Nemo prudens humanis verbis corrupit oracula. *h. e.* nullæ gratiæ satis agi possunt Imperatorib⁹. 10. 21.
 Principis est, sibi vota populi conciliare. 10. 21.
Non sunt arvara vota, que seculi excitavit humanitas, Libamina publici in Vos amoris accipite.
 Liberalitas Principum excitat studia populi. 10. 21.
Magna sumenda maiora præsumimus.
 Principi gratiæ agi non satis possunt. 10. 21.
 Principes eloquentiæ & artibus liberalibus olim operam dabant. 10. 21.
 Principes fastum & otium, fortunæ grandioris vitia fugiebant. 10. 21.
 Imperatores nihil temere præstant. 10. 23. (23)
 Justû est, Principib. pro solo honore gratias agere. 10.
 Principum liberi Philosophis dati. 10. 25.
 Principû promissa quasi debita rectè repetuntur. 10. 26
 Nusquam maior spes est. quàm in bonorum Principum sponsione. 10. 26.
 Principes decet liberalitas. 10. 27.

Principes & magistratum amare, omnibus rebus est
præstantius. 10. 27.

Bonos Principes decet lætitiâ cæterorum proprijs
anteferre solatijs. 10. 29.

Principes benefici arcana omnium pectorum possi-
dent. 10. 29°.

Principes coluntur, quorum liberi ad bonum publi-
cum nati. *Ibid.* Vide locum pag. 401.

Principum munera semper expectari solent. *Ibid.*

Principes in imperio posteris debent dare exemplum.
10. 29.

Bonis Principibus bene-parta libamus. 10. 29. & 35.

Publicum de optimo Principe judicium, non est mu-
neribus æstimandum. 10. 33.

Munera aut opes Imperatorum in publico amore sita
esse debent. *Ibid.* (Ibid.)

Imperatoribus senatus munera offerebat ex ærario.
Principis juvenis gratia cum ætate debet adolescere.

10. 34.

Boni Principis est, providere, ne res annonaria in gra-
ves angustias cogatur. 10. 38.

Itemq; ut securitas Reip. inter præcipua, & prima cu-
ret. *Ibid.*

Posterioribus temporibus cum Româ ut plurimum
abessent Principes, institutum est, ut quor- mensib^o
Senatûs, & Populi Acta ad Imperatorem mitteren-
tur ex Urbe. 10. 44. Ubi Casaub. pro scripta, conje-
cit legendum: *sacram potestatem*. Vide Animadv. ad
Sueton. pag. 128.

Parentes generis humani magis justitiâ, quàm invidiâ
commoveri solent. 10. 43.

Venerari potius, quàm interpretari Oracula divina
confuevimus. 10. 50.

Stratores erant Principib^o, qui ascendentib^o equum
frena tenebant, & operâ juvabant. 10. 58. Deijs ex-
stat Tit. in Cod.

Principes exempla prædecessorum suorum in usum
trahere solent.

PROMISSIONVM. POLLICITATIONVM

ITERARVM promissum, fallaciæ meditatio est. 1. 11.
Promissa solent repeti. 10. 15.

Maneat stabilitas promissionum, nec fidem voluntatis mutatio devenustet. 9. 43.

PROVIDENTIÆ. Vide Tit. DE ORVM.

PVDORIS. VERECVNDIÆ.

NEMO facile cum de se apud seipsum loquitur, erubescit. 1. 16. (1. 20.

Quorum mens honesta est, eorum imbecilla frons est.

Non convenit honestati virginum obsequia in viros: b. e. monumentum eis locare. 2. 36.

Tardiores habet processus verecundia, quæ facit, ut intra merita sui honoris hæreat. 4. 37.

Apud verecundas aures simplicitas efficacior est, & libentius pudor annuit, quod cum fiducia postulat. 9. 25.

Virtuti cognatus pudor. 10. 1.

PRVDENTIÆ. SAPIENTIÆ.

PAUCOS nostra ætas tulit, quorû germana sapientia ad vetustatem pervenerit. 1. 29. Quod Symachus de suo sæculo, id haud scio, an de nostro multo verius dici queat, quo hominum plærique ῥητορέουσι μάλλον ἢ γνησίως φιλοσοφῶνται. Quod jã olim conquestus est de nostræ ætatis Philosophis, insignis Philosophorum *Jacobus Scheckius*.

Q.

QVERELÆ. EXPOSTVLATIONIS.

Conquestionis.

DILECTIS est querela, quæ nascitur ex indulgentiã. 7. 5.
Accomodatior est oratio humana querelæ, quàm gratiæ. 3. 20.

Qui alteri culpæ ducit officij negligentiam, pollicetur de se operam promptiorem. 3. 20

Sum

sum quidē silentii tui vehementer impatiens : Quod
genus querelæ amantibus familiare est. 1.82
Gratiola est expostulatio, quæ requirit officium. 2.54
Facit tenerior affectio, ut sit querela prolixior. Mollis
est animus diligentis, & ad omnem sensum argutus :
si negligentius tractes, citò marcet, ut rosa : si duri-
ùs teneas, livet ut lilia. 1.34
Conquestiones semper ad arguendum paratæ sunt. 9.42
Sic idem lib. 3. ep. 20. Et lib. 4. ep. 28

REGIONVM. Vide Tit. *LOCORVM.*

REIPUBLICÆ. Vide Tit. *CIVITATIS.*

RELIGIONIS, CVLTVS. DEORVM.

Sacerdotum.

CONVENIT inter sacerdotes, ut in custodiam civi-
um publico obsequio traderemus curā Deorū. 1.46
Religio magis ad conscientiam, quàm ad gloriam est
referenda. 3.6

Indignus læditur, quem Religio non permittit offen-
di. lib. 3. ep. 18

In pectoribus sedes est Religionis, levamen desiderii ex
ore proficiscitur. 4.50

Dissentendum est ab illâ opinione, nihil curare cœle-
stes. 8.6

Justitia pios respicit. 8.31

Religio magis fide animi metienda est, quàm ostenta-
tione verborum. 8.12. Et 7.104. Et 4.42

Ostenta publico nomine piari necesse erat. 1.49

Honori Numinum datur, cornua sacrare cervorum,
& aprinos dentes liminibus affigere. 5.68

Fama Vestalium sanctè custodiebatur. 9.108

Vestalib. certi anni definiti : ante quos Vestali secreto
non licebat decedere. 9.108

Vestalium incestus severissimè punitus olim. 9.118, 129

REPREHENSIONVM. Vide Tit. *AD-*
monitionum.

REVERENTIÆ. OBSERVANTIÆ. OBSEQUIII.

INTER dispares non debet esse par obsequium. 1. 1.
Benignitas superioris, nisi cultu reneatur, amittitur.
libr. 1. epistol. 46.

RUMORIS. FAMÆ.

FAMÆ justa narranti, statim creditur. 1. 38.
Sed mihi opinionum talium, quæ sine auctore prodeunt, nulla curatio est. libr. 1. epistol. 49.
Vera res est, famam esse velocem. libr. 3. epistol. 44. Sed dissentio Mantuano, qui eam putat in malis debere numerari. Nam quid hæc præclarior, cum lais nuncijs rigat aures, & mentes bonorum?
De rebus liquidis atque manifestis, rectius natura, quam fama consulitur. 6. 1.
Fama supra verum de absentibus solet loqui. 6. 16.
Magis adversa creduntur. 6. 20.
Quamdiu jactata rumoribus temerè differuntur, curarum vacui esse debemus. 6. 35.
Nuncii sæpè mentiuntur: atque à vero dissentiunt rumores. 6. 47.
Video famam rerum urbanarum nequaquam posse cohiberi: quæ, ut fieri amat, in majus præsentia nunciabit. Tanta rumoris est licentia. 6. 65.
Periculofum est, aurem rumoribus præbere. 10. 1.
Fama nihil potest reticere. 9. 98.
Omnia, quæ sine auctore jactantur, incerta sunt. Igitur rumori non semper credendum. 9. 108.
QUI D famam potest esse velocius? 10. 37.
Non est boni magistratus, famæ incerta sectari. 10. 54.
Non est viri prudentis, famæ incerta sectari. 10. 54.
RUSTICORUM. Vide Tit. AGRICULTURÆ.
S.
SATIETATIS.
DIFFICILIS est satietas bonarum rerum: & tunc maximè animos jucunda quæque sollicitant, cum videntur explere. libr. 4. epistol. 16.

Quis

Quis optet satietatem, nisi rerum bonarum ? 7. 6.
 Satietatem adferre solet copiarum longus usus. 7. 35.
 Mutatione castiganda est satietas. 7. 56. Et lib. 4. ep.

63 μεταβολή γὰ πάντων γλυκύ.

Habent sæpè voluptates satietatem. 7. 31. Sic eleganter Drepanius Panegyri. Nam ita feret, ut copiam sequatur satietas, viciniorq; habeant promissa fastidium. Eandem sententiam legas etiam ap. Pind. & alibi.

SECESSUS.

Anicini causâ extra Urbem secedebant quietioris vita gratiâ. Sic lib. 1. ep. 1. Baulos Lucrinâ sede mutavimus. Et lib. 1. ep. 5. Interea loci de Prænestinâ secessione siluisti. Et lib. 3. ep. 50. Aut olim tamen Urbem rure mutaveram, ut æstus mihi Prænestino algido frangeretur. Et lib. 7. epist. 35. Animum meum Campani littoris commemoratione sollicitas: sed nobis quoque in Prænestino rure degentibus non minus voluptatum suspeticio. Et lib. 9. ep. 83. Ruri cum parentibus otia bar, ut algore Prænestini diversorij flagrantiam torrida æstatis excluderem. Sic August. ap. Tranquill. c. 72. Ex secessib. præcipue frequentavit maritimâ, insulasq; Campania, aut proxima urbi oppida, Lanuviniâ, Præneste: &c. Facit & mentione Capitol. in Ant. Plin. lib. 3. ep. 15. aliiq;

Baiis remotis arboribus otia bar. lib. 1. ep. 3.

Jamdiu vestri cupiunt Lucrina tacita, & liquida Bajana; & Puteoli adhuc celebres, & Bauli magnum silentes. lib. 1. epist. 8.

In Bajanum sinum secedebant. 2. 26.

Ex Urbe secedebant in rus. lib. 3. ep. 1. 3. 4.

In proxima Urbis secedebant. 5. 73. & 5. 77. & 5. 91.

Modò abscessu, modò reditu variabant locorum distinctionem. 6. 61. Et 6. 62. Sæpè urbanam commorationem proximo rure distinguimus.

Post Tyburtem secessionem Romæ otia lenta produximus. lib. 6. epist. 70.

Symmachus secessit modò in Baulos, modò in Gaurana Nicomachi: modò in Lucrinum: & ubivis secessus fuit. libr. 8. epist. 23.

Nullus est in luxuriâ crimen locorum. 8. 23.

Est familiare merentibus, animi curas migratione discutere. 9. 69

Ruri otiantur crebro. 9. 83

SENTENTIÆ. IUDICII.

Minus est alienam sententiam spernere, quam à propriâ discipere. 2. 91

SENVM. SENECTVTIS.

Senes lenti ad capeffendum laborem fiunt. 3. 13

Senes aliqui promi etiam ad labores. Nullam Nestor tertio ævi sui seculo militiæ vacationem poposcit: nec Achilli excusavit ætatis suæ frigus Phoenix monitor. 3. 13

Nihil senecta ætas putat sibi tractandum pensius rebus domesticis. 2. 34

Vitium senile verboritas. 8. 48

Temperantia præsidium senectutis. 3. 16

Contrà in Cat. majore Cicero ait: Libidinofam & intemperantem adolescentiam effeminatum corpus tradere senectuti. (7. 20)

Hesiodû, ferunt, posito senio in virides annos rediisse. Senectutem fovebant nonnunquam rusticatione. 8. 69.

Alludit ad illud Poëtæ veteris apud Cicer. in Caton. Serunt arbores, quæ alteri sæculo profint.

Senectus plurimum decoquit firmitatis. 9. 83

Sera & contumeliosa est emendatio senectutis. 10. 61.

Contrà Ambrosius: Nulla ætas ad perdiscendum fera est. Erubescat senectus, quæ emendare se non potest.

ORATIONIS. SERMONIS. VOCIS.

Litterarum. Epistolarum.

Cùm desunt digna memoratu, succinctâ brevitate loquendum est, & in defectu rerum, nihil opus est indulgere verbis. 1. 15

Oratio publicata res libera est. 1. 31. Alludit ad illud Horatii: *semel emissum volat irrevocabile verbum.*

Bre.

Brevem necesse est esse sermonem, qui proferantur re-
pentè committitur. 2.68

Accommodatior est querelæ oratio humana, quàm
gratiæ. 3.20

Sermo omissus amicitia negligentiâ videtur argue-
re. 4.27

Sermo inter amicos mutuus, & litterarum liberalis
collatio, Taréntinas aut Siculas voluptates anteit.
lib. 7. ep. 15

Ex debito venit sermo, qui redditur ex beneficio, qui
promptè defertur. 8.15

Odi parsimoniam verborum bonorum. 1.41. Scriben-
dî quippe brevitatis magis fastidio, quàm officio pro-
xima est. *Ibid.*

Brevitas Spartana laudi quondam fuit: sed ego Roma-
nis legibus tecum ago: & si ita vis, Atticis: quibus
tâtû decus à facundiâ fuit, ut mihi videâtur Lacônes
metu collationis in divertum studia destinasse. 1.45

In maiore lucro officia honesta, quàm oia muta po-
nenda sunt. 1.46

Natura rerum est, ut qui balbutiunt, plus loquantur:
affectant enim copiam pudore defectûs. 1.76

Quid juvat indulgere verbis, cum rê licet experiri. 2.2

Rebus potius, quàm verbis spectatur affectio. 3.28

Eandem sententiam habet etiam 3.46.

Gravis est sitis bonarum rerum, cui sola fruendi assi-
duitas medicinam facit. Sic 4.16. Difficilis est sa-
tietas bonarum rerum.

In re apertâ piger esse prolixû. 4.40. Causam repetit 7.67

Loquax est copia, quæ in re usitatâ atque solemnî ver-
borum redundat eluvie. 2.69

Quid agat, quod se verat, ubi immoretur casta rebus o-
ratiô? *Ibid.* Vbi & simile vide de vestimentis.

Symmachus veteris dictionis studiosissimus. Quod
ipse de se plurib. exponit lib. 3. ep. 12. Sic lib. 3. ep. 44.

Concedo, inquit, *in leges tuas, & ἀρχαῖσιν* scribendi
non invitus affecto. Et pauld pōst: Si tibi veteratis
tantum

tantus est amor, pari studio in verba prisca redeamus, quibus Salij canunt, & Augures avem consulunt, & Decemviri Tabulas condiderunt. De recto usu sermone antiqui, vide quę commentatus est ad Legg. Decemvires doctissimus Jureconsultus, Cn. Rittershusius. cap. 5. pag. 12.

Laus est ingenii, cum desideratur ubertas. 3. 10.

Verba rebus faciliora. 4. 7.

Arduum est; ut unius sermo compenset, quod tantorum affectio contraxit. 4. 7.

Si nobis scribenda sit forensis oratio, Jovem, Deosque ceteros, Catonis lege præsumur, ne nobis vitio detur, vel negligentia antiquitatis, vel inscientia? Atqui præstat Tullium sequi, qui ignorata majoribus usurpat exordia. 3. 44.

SERVORVM.

SERVIS omnia dantur ad lancē, aut ad dimensum. Aludit Symmachus lib. 1. ep. 1. Parentibus non ad lancē, neque ad dimensum verba tribuenda sunt. Vide El. Plant.

Servos solebant donare publicis negotiis conficiendis. 2. 78.

Servi plerumque fugaces. 4. 48. Rebellem servum sibi possit adduci: ad cuius investigationem, nec præcepti cælestis auctoritas, nec Africani Comitibus vigor potuit pervenire: siquidem facinoris audacis conscius imminentem pœnam latebrarum vitavit effugio. Et lib. 10. epistol. 18. Plurimi de familiâ domus meae fugati elapsi: servili nequitia negare perfugium. Sic Juno apud Apul. lib. 6. Legibus, quæ servos alienos profugos, invitis Dominis, verant suscipi, prohibeor. Vide in hanc rem Legg. sub Tit. de serv. fugit. & Tit. ad Legg. Fab. ac Plagiar. ff. Nullus autem servus fugit a Domino, sciens nusquam sibi latendi locum fore, ut ait Justinianus l. 12. de agric. & cens. c. Vide quæ notati in Electis Plautinis Titul. Servorum.

Servis

Servis familiaris est improbitas. 68.

Servi callidi. 6. 78. *Ego servili circumscriptus strophæ.*

Callidus Vernula.

Hæc est natura servorum, ut adire renuant profuturos, dum culpam suam metuunt deprehendi. 9. 53.

Capiunt legata liberti: servis testamentorum iusta commoda non negantur. 10. 61.

Melior est servitus, quæ hominibus impenditur. *Ibid.*

SILENTII. TACITVRNITATIS.

TACITA concordia, instar odiorum est. 3. 17.

Iusta non tacenda. 9. 131.

Solet vastum silentium hominibus stupor subitus imperare. 2. 57.

Obsolescere solet animorum fœdus quâdam silentii rubigine. 7. 55. Sic Græci: ἡ ἀπροσηγορία διαλέλειπται τὰς φιλίας.

SODALITATIS. Vide Tit. AMICITIÆ.

SOLUTIONIS. Vide Tit. CREDITORVM.

SPECTACVLORVM. Vide Tit. COMOEDIÆ.

SPEI. EXSPECTIONIS. DILATIONIS.

PROCRASTINATIONIS. Vide Tit.

Beneficiorum.

INJURIUM est, maximoperè flagitare quod speres: lib. 1. ep. 36. & 1. 41.

Spes semper rerum aduersarum patientiam suadet. 2.

37. & 52. *Spes in aduersis animos alere solet.*

Solet plærumque animus spe & gaudio morbum levare. lib. 2. ep. 79.

Expectatio bonis semper onerosa est. Nam etsi dignos respicit; periculo tamen est proxima, dum amplius sibi pollicetur. 3. 43.

Minus molesta sunt, quæ perueniendi spem proximam pollicentur. 4. 69.

Re magis quam spe tuti esse debemus. 10. 38.

STATVARIORVM. Vide Tit. ARTIFICVM.

STVDIORVM. Vide Tit. ARTIVM.

SVMTVVM.

PAR sumtus est, semel solida collocare: & sæpè integrare cadentia. 6. 70

T.

TÆDII. Vide Tit. FASTIDI.

TEMPORIS. Vide Tit. ANNI.

TESTAMENTI. Vide etiam HÆREDITATIS.

VOLUNTAS morientis sancta esse solet: nec facillè mutatur. 10. 21

TESTIMONII.

RES quæ ad omnes pertinet, nunquam uno teste contenta est. 1. 55

THEATRI. Vide Tit. COMOEDIÆ.

TRAGOEDIÆ. Vide Tit. COMOEDIÆ.

TRIVMPLI. VICTORIÆ. OVATIONIS.

OVANTES equis infidebāt: triumphantes curribus. 10. 21. Vide etiam Servium ad lib. 4. Aen. Virg.

Triumphos & publicos ludos Populus Romanus ambitiosè expetebat. 10. 21

Victoria Romanis pro Deâ colebatur. *Ibid.*

Imperatores per triumphos gloriam mundi affectabant. 10. 29. Vide locum de triumphis Pompeji, Theodos. & Arcad.

TUTORVM. TUTELE. ORPHANORVM.

TUTELE munus, grave est onus, immò injuria quædam: quam duobus privilegiis amoliri quidam à se possunt: & maturitate ævi, & numero filiorum. 1. 77

Plarumque multiformis est perfidia tutorum: in varias se frequenter artes vertit. 7. 65

Parvulis, & parentum suffragio destitutis, benignitas & misericordia debetur. 7. 116

V.

VALETVDINIS.

VALETVDINIS restitutionem Deo tribuebant. 4. 54.

Rusticis voluptatibus, venatione, sanitatem iuvabant.
5. 68.

Auxilio temperantiæ valetudo reparatur. Quia non
solum sanitati commodat, verum etiam ad testi-
monium prudentiæ pertinet noxijs abstinere. 6. 4.

Post incommodum grave, valetudo otio & quiete re-
foveri solet. 6. 25.

Abstinentia noxiorum ad sanitatem conducit. 6. 58.

VECTIGALIS. TRIBVTI. Vide etiam

Hæreditatis.

VECTIGAL aurarium pendebarur sacro ærario à
provincialibus negotiatoribus. 10. 21.

VEHICVLORVM.

VEHICULA publica habebantur Romæ, quibus ad
Imp. res publicæ delatæ. 10. 44. Vide Suet. Aug.
cap. 49.

Præfecti urbis vehiculis usi, cum in publicum prodi-
erunt. 10. 24. Vide totam Epist.

VENATIONIS. CANVM.

VENATIONIS aut Canibus non delectabatur Sym-
machus, neque primævâ ætate, neque senectâ. 4. 18.

Non curavi Amyclæos aut Moloßos alere.

Juvenalis industriæ est, excire saltibus feras: & liberalia
studia sylvestri voluptate distinguere. 5. 67 & 68.

Interea recuso sententiam Sallustij, (*Catil. cap. 4.*)

qui rem venaticam vile ducit officium. *Ibid.* Vide
notas Iureti.

Ut honori Numinum datur, cornua sacrare cervorum,
& aprinos dentes liminibus affigere: ita amicorum
cultui dedicantur libamenta sylvarum. 5. 68.

Olim Consules, Prætores, ali; que melioris fortunæ
homines, venatiæ artis studiosissimi. 9. 28.

QUI S Colchus aut Thesalus cantu aut manu has
offensiones levasset? 7. 19.

VERECUNDIÆ. INVERECUNDIÆ.

Pudicitia. Pudoris.

TARDIORES habet processus Verecundia, quæ fa-
cit, ut iatra merita honoris sui aliquis maneat 4. 37.
Inverecundum est; rapere gratiam alieni laboris. 4.
41. Sic Terentius ait: hoc esse hominis, qui salem
habet, labore alieno magno partam gloriam in se
transfere.

VERITATIS. Vide etiam
Blanditiarum.

BREVIS est assertio Veritatis. 7. 16.

Non vult Veritas verbis juvari. 9. 7.

Æquitas non vult multis verbis adjuvari. 5. 63. Sen-
tentia est Euripidis. Pindari, & aliorum. ἀπλῆς
ὁ λόγος ἀληθείας. Εὐδύμνον ἐς δίκαν τρία ἔπεια
διακρίσει.

Quantum Veritatis est bonum, cuius spes & imago
mirabilis est? 10. 27.

VETUSTATIS. ANTIQVITATIS.

CONTRA morem parentum nil licet. 10. 61.

VICISSITVDINIS. VITÆ-
HVMANÆ. Vide Tit. HOMINIS.

HIS vicibus humana variantur, ut defectui succedat
ubertas. 1. 23.

Cum hominem agimus, gaudia huius corporis ut ca-
duca calcamus. 10. 12.

VIRTVTIS. PROBITATIS. HONESTA-
tis. Morum. Verecundia. Vide etiam Tit.

Honoris.

VIRTUTEM sequitur honor 1. 21. Bene ac sapienter
maso-

*maiores nostri, ut sunt alia etatis illius Ædes Honori atq;
Virtuti gemellâ facie junctim locarunt: commenti,
quod in te videmus: ibi esse premia Honoris, ubi sunt
merita Virtutis.*

Cur gemellas junctim dicat, & non commune, docet
Valerius Maximus. 1. 1. Voluisse quidem Marcellum
uno eodemque templo utrumque Numen conse-
crare: sed religionem Pontificum impeditum, mu-
tasse suum consilium. Quâ de re plura vide ibidem.

Qui bonæ frugis est, in publicum commodum vindi-
catur. 1. 58.

Instrumenta probitatis usu honoris excoluntur. Di-
gnitas honoris promiscua sæpè est cum pluri-
bus: honestas æqua cum paucis. 1. 60.

Virtus suâ luce conspicua, aversatur auxilium com-
mendationis alienæ. 2. 65.

Virtus præferenda nobilitati fortunæ 3. 3.

Facile probitas delata ad virtutum arbitros placet.
3. 29.

Secundo cursu probè artes & virtutes feruntur. 3. 43.

Innocentium magna raritas. 4. 40.

Sibi quisque habet, quidquid spei & laudi ducitur. 6. 3.

Justitiæ & innocentiae deferri numquam satis potest:
cùm illis reverentia religionis opponitur. 6. 29.

Magna prærogativa est, placuisse sapienti. 7. 125.

Fructus laboris est, placere melioribus: & pro indu-
striâ atque integritate palmam judicij promereri.
9. 42.

Probitas hominum de testibus æstimatur. 9. 51.

Virtus durioribus negocijs enitescit, & aspernatur de-
clivem facilitatem, maximoque sudore arduum
laudis adicitur. 9. 86.

Virtuti cognatus pudor. 10. 1.

Hoc est specimen animi continentis, sibi negare, quod
alijs deferatur: & lætitiâ cæterorum proprijs an-
teferre solatijs. 10. 29.

Si parèe morum eius decora attingam, liventi similis
æstimabor, si justè persequar, ero proximus blan-
dienti. 1. 19.

Plus laudis in moribus habere debemus, magisque
probitati conspicui esse, quàm fortunæ muneribus
gloriarì. 3. 3.

Malout ingenio convitium, quàm moribus meis fa-
cias. 4. 27. *Ratio huius sententiæ ex Ethicis est petenda,
quia mores ipsi nobis fingimus: ingenium est à naturâ:
ait Aristoteles. lib. 10. Polit. cap. 8.*

Tunc audeas de Philosophis iudicare? licet alienas
spectare virtutes. 1. 29. Vide torum locum.

Est hoc familiare virtuti, detrimenta exercitij sensibus
admovere. Nam & Achillem vatum maximus re-
fert, ægrum animi curas fidibus resolvissè. 3. 74.

Probitate morum mediocritas vincenda est. 4. 37.

Sic lib. 1. 14. Malo Laconicæ studere brevitati,
quàm multijugis paginis infantix meæ maciem
publicare.

Ornamentis bonorum incitatur imitatio: & virtus æ-
mula alitur exemplo honoris alieni 10. 32.

Virtus etiam post mortem vivit. 10. 32. Vide totam
Epist. & Tit. *Honoris.*

Bonorum virorum vena fecunda est. 10. 37.

VITIORVM.

PLURES vitij communibus favent. 3. 11.

Vitia crescunt cum tempore. 3. 13.

VOCIS.

APTUS est negotijs intimandis vitæ vocis indi-
cium. 3. 31.

VOLVPTATIS. Vide etiam GAVDII & HONORIS

HÆC est natura bonarum rerum, ut illis forti proli-
xius velis: nec quicquam durius, sumas, quàm ora-
tionis placitæ citum transitum. 5. 50.

Habent sæpè voluprates satietatem. 7. 31.

VOTI.

VOTI PROVIDENTIÆ OPTATORVM.

DEO s precabantur iter facturi, ne impediretur profectio. 1. 9.

Ferunt Socratem, si quando excidit cupitis, aut destinatis, id sibi utile, quod evenerat, æstimasse. Nam meriti sui securus interpret, ea conjectabat esse meliora, quæ casus dabat, quàm quæ animus appetebat. 2. 46.

Fors versat humana, nec semper ex voto destinata succedunt. 2. 57.

Solatijs leniendus est animus, quoties protelantur optata. 6. 6.

Verum est, nequire hominem cuncta pariter voto amica sortiri 6. 67.

Habent etiam solatia locum, quoties fraudamus optatis. 9. 69.

VRBIS. Vide Tit. CIVITATIS.

VVLGI.

OPINIO vulgi temerè iudicat 4. 8.

F I N I S.

